

జీవిత సభ్యతం
2012 ఏప్రిల్ - మే నెలలో పంపిన వారి వివరాలు

నెం.		పేరు, ప్రాంతము	చెల్లించిన సామ్య
1.	మే 2012	కాచం సాంబయ్య, సిరిసిల్ల	రూ. 1000.00
2.	మే 2012	ఇనగుండుల వెంకటేశం, సిరిసిల్ల	రూ. 1000.00
3.	మే 2012	బచ్చు వెంకటేశ్వరావు, హైదరాబాద్	రూ. 1000.00
4.	మే 2012	తమ్మిశెట్టి అశోక్ కుమార్, కరీంనగర్	రూ. 1000.00
5.	మే 2012	పి. లింగయ్య, హైదరాబాద్	రూ. 0500.00
6.	మే 2012	డి. రామచంద్ర, నిజమాబాద్	రూ. 1000.00
		మొత్తము	రూ. 5500.00

పత్రిక సభ్యత్వం

1. మెహెర్బాబా పత్రిక జీవిత సభ్యత్వం రూ. 1000/- (వెయ్యి రూపాయలు).
2. రెండు దఫాలుగా కూడా రూ.500/- చొప్పున చెల్లించవచ్చు. 3. జీవిత సభ్యత్వం చెల్లింపులపై వచ్చే వడ్డీని మాత్రమే పత్రిక నిర్వహణా ఖర్చులకు వినియోగించాలి. అయితే నేటి వరకు జీవిత సభ్యత్వంపై వచ్చిన వడ్డీని కూడా అనలు మొత్తానికి జమచేయడమైనది. 4. వారిక సభ్యత్వం రూ.100/- పోస్ట్ మనీ ఆర్డర్ ద్వారా పంపవలిసింది. 5. బ్యాంకు డ్రాష్టు లేదా బ్యాంకు చెక్కు ద్వారా పంపగోరు వారు శీమతి నిర్మలాదేవి, హైదరాబాద్ పేరున పంపగలరు.

మా అంద్రాలు:

ఎడిటర్, మెహెర్బాబా, గోదావరి గార్డెన్స్, బాబాన్ హాస్పిట్, యాప్రాల్, ప్లాట్ నెం.32,
జ.జ. నగర్ కాలనీ, సికింద్రాబాద్-500087. ఫోన్: 99595-53218
malladisukku@gmail.com, krishnanandm@yahoo.com,

Printed and published and owned by Dasika Nirmaladevi printed at Sai Srinivasa Printers, Khairatabad, Hyderabad, published at Koti Meher Centre, Esamia Bazar, Koti, behind Govt. Women's College, Hyderabad.

Editor: D.Nirmaladevi

RNI No. APTEL/2002/7310, Postal Concession: R&D/RNP/
HSE/789/2012-2014, Dt.19-12-2011

86వ మౌన వార్షికోత్సవం

జూలై 10, 2012

86వ మౌన వార్షికోత్సవానికి మెహరాబాద్కు విచ్ఛేయుచున్న బాబా ప్రేమికులందరికి అంధ్రా రెస్టహాసు స్వాగతం పలుకుతోందని కార్యాదర్శి శ్రీ వై.ఎస్. రావు ఒక ప్రకటనలో తెలిపారు. నుమారు 300 మంది బాబా ప్రేమికులకు భోజన, వసతి సొకర్యం కల్పించేందుకు తగిన ఏర్పాట్లు రెస్టహాసులో చేసినట్లు శ్రీ రావు తెలిపారు. పతే ఆంధ్రా రెస్టహాసులో బన ఏర్పాటులో జీవిత సభ్యులకు ప్రాధాన్యత ఇవ్వాలని నిర్ణయించినట్లు, అలాగే అనారోగ్యంతో బాధపడుతున్నవారికి, వృద్ధులకు తగిన ప్రాధాన్యతా క్రమంలో బన ఏర్పాటు చేయగలమని శ్రీ రావు తెలిపారు. గత అమరతిథిలో ఏర్పాటు చేసినట్లుగానే ఆంధ్రా రెస్టహాసు నుండి బాబా నుమాధి వరకు ఉచిత రవాణా సొకర్యం జూలై 9 నుండి 11వ తేదీ వరకు ఏర్పాటు చేసినట్లు శ్రీ రావు తెలిపారు.

జీవిత సభ్యులు:

ఆంధ్రా రెస్టహాసులో జీవిత సభ్యులుగా మీ బంధు మిత్రులను చేర్చించవల్సిందిగా శ్రీ రావు విజ్ఞాపి చేస్తున్నారు. మరిన్ని వివరాలకు: శ్రీ వై.ఎస్. రావు, ఆంధ్రా రెస్టహాసు, మెహరాబాద్ - 414006, అహమ్మద్ నగర్, ఫోన్: 98481 11671, 090117 51910 ను సంప్రదించగలరు.

మెహరస్నాన్లో

మౌన వార్షికోత్సవం సందర్భంగా మెహరస్నాన్కు విచ్ఛేయు బాబా ప్రేమికుల కోసం కూడా జూలై 9 నుండి 11 వరకు ప్రత్యేక ఏర్పాట్లు చేసినట్లు నిర్మాపలకులు తెలిపారు. బాబా ప్రేమికులు ఈ సదావకాశాన్ని వినియోగించుకోవల్సిందిగా ఆయన కోరుతున్నారు. మెహరస్నాన్ ధర్మశాలలో భోజన, బన ఏర్పాటు కోరువారు సేరుగా శ్రీ వైయన్ రావును సంప్రదించవల్సింది.

వర్షి బాబా సెంటర్ 9వ వార్షికోత్సవం

నిజమాబాద్ జిల్లా వర్షి బాబా సెంటర్ 9 వ వార్షికోత్సవం సందర్భంగా 2012 జూలై 10 ఉదయం 9 నుండి 2 గంటల వరకు బాబా నుమావాన్ ఏర్పాటు చేసినట్లు, బాబా ప్రేమికులు అధిక సంఖ్యలో పాల్గొన వల్సిందిగా శ్రీ జనార్థనరావు, నిజమాబాద్ ఒక ప్రకటనలో తెలిపారు. మరిన్ని వివరాలకు: 9908785774 ను సంప్రదించగలరు.

సందేశం

అతడెంత గుణవంతుడైనప్పటికీ, కామాన్ని జయించలేనివాడు (కాముకుడు) ఆధ్యాత్మిక పథంలో ముందుకు కొనసాగలేదు. అతగాడు ఒంటి చక్రం గల బండిలాంటివాడని గమనించాలన్నారు మెహర్బాబా..

“A lustful man no matter what good qualities he may possess, cannot move along the spiritual path, he is like a cart with wheel.
-Meher Baba.

గౌరవ సంపాదకులు

మల్లాది కృష్ణానంద్

99595-53218,

krishnanandm@yahoo.com

malladisukku@gmail.com

వ్యవస్థాపకులు:

దశిక ప్రసాదరావు

040-65699611

లోపలి పేజీలలో...

1. సంపాదకీయం	5
2. మెహర్బాబానీ బాబాలో ఐక్యం	6-7
3. యం.ఫిల్ ప్రధానం	8-9
4. కృష్ణాయర్	10-17
5. వార్డ్ పార్క్లు	18-19
6. లార్డ్ మెహర్బాబా	20-35
7. నూతన బాబా సెంటర్	37
8. ప్రార్థనలు	38-39

ముఖ చిత్రం

Meher Baba sat on these chairs during his visits to the Nalavala home in Dehra Dun in the forties

మనవి

ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలకు

ఎడిటర్,

మెహర్బాబా,

గోదావరి గార్డెన్స్), యాప్రాల్,

ప్లాట్ నెం.32,

జె.జె. నగర్కాలనీ ,

సికింధ్రాబాద్-500 087

ఫోన్: 99595-53218

మీ వ్యాసాలు, లేఖలు ఇతర సమాచారం మాకు ప్రతినెల 4వ తేదీ లోపల అందేలా పంపవలసింది. పత్రికను ప్రతినెల 19 లేదా 20వ తేదీలలో పోస్టు చేస్తున్నాం. 25వ తేదీలోగా పత్రిక మీ ముంగిట ఉంటుంది.

Please visit : www.srimeherbaba.com

మెహర్సాన్ ధర్మశాల సప్తమ వార్షికోత్సవం

మెహర్సాన్ ధర్మశాల 7వ వార్షికోత్సవాన్ని 2012 జూలై 29 ఆఫరి ఆదివారం నుండి సాయంత్రం 6 దాకా నిర్వహిస్తున్నట్లు కార్యదర్శి శ్రీ వై.యస్. రావు ఒక ప్రకటనలో తెలిపారు. ఈ కార్యక్రమానికి మెహర్బాబా నుండి శ్రీ మెహర్సాధీ కల్యాణి ప్రత్యేక ఆహ్వానితులుగా హజరతుతున్నారు. కాగా ఉత్తరాదిన గల పలు బాభా సెంటర్ల ప్రేమికులు విశేష సంఖ్యలో పాల్గొంటున్నారని, స్థానిక తెలుగు బాభా ప్రేమికులు అధిక సంఖ్యలో పాల్గొని బాభావారి ఆశేషులు పొందవలెనని శ్రీ రావు కోరుతున్నారు.

ఖమ్మం గోల్డెన్ జూబ్లీ

అవతార మెహర్బాబా ఖమ్మం సెంటరు గోల్డెన్ జూబ్లీ ఉత్సవాలు, అంతర్జాతీయ ప్రేమిక సహవాన్ 10.08.2012 నుండి 12.08.2012 వరకు నిర్వహిస్తున్నట్లు శ్రీ ఆర్. రామచంద్రయ్య ఒక ప్రకటనలో తెలిపారు.

ఈ కార్యక్రమంలో పాల్గొనగోరు సాంస్కృతిక, పాటలు పాడు బృందములు తమ ప్రతిపాదనలను కేరాఫ్ హాస్.నెం. 10-1-17, మామిళ్ళ గూడెం, ఖమ్మం-507 001 (98486 07718) త్వరలో పంపించవలసినదిగా కోరుతున్నారు.

మీ రచనలు పంపండి

మంచి రచనలు పంపండి. మీ రచనలు అంగ్లమువాదాలయితే అంగ్ర ప్రతిని కూడా దయచేసి జతపరచండి. ప్రచురణకు వీలుకాని రచనలు త్రిప్పివంపదం కష్టమని గమనించగలరు.

పంపాద్యం

పుష్టర సంపుటి

మెహర్బాబా ప్రతిక ప్రారంభించి నేటికి 11 సంవత్సరాలు నిండాయి.

2001 మే 12న తొలి సంచిక వెలువడింది.

పైదరాబాద్లోని కోం సెంటర్లో శ్రీమతి నోరి ప్రభాకరమ్మ లాంఘనంగా క్రొత్త ప్రతికను అవిష్యర్థించి తొలి ప్రతిని శ్రీ యం.వి.బి.ఆర్. శర్కు అందజేశారు.

అవతారుని కృప వల్ల నాటి నుండి క్రమం తప్పక సరైన సమయానికి రంచనగా పోస్టలు బట్టాడా చేస్తున్నాం.

ప్రతి సంచికను ఎంతో ప్రేమతో దాచుకుంటున్న పారక మహాశయులందరికీ పేరు పేరునా మా హృదయపూర్వక జై మెహర్బాబాలు.

ప్రతిక ప్రారంభించిన తొలి మాసం నుండి వార్డుక, జీవిత సభ్యుల సంఖ్య గణనీయంగా పెరుగుతూనే వుంది.

ఇదొక శుభ పరిణామం.

ఈ సందర్భంగా మెహర్బాబా ప్రతిక వ్యవస్థాపకులు శ్రీ దశిక ప్రసాదరావు గారిని మనసారా స్వర్చించుకుందాం.

మంచి కానుక

పుష్టర సంపుటిలోకి అడుగిదుతున్న ఈ శుభతరుణంలో

అవతార మెహర్బాబాకి తన జీవితాన్ని సంపూర్ణంగా అంకితమిచ్చి, బాభావారి ఆదేశాలు, సూచనల మేరకు తన జీవితంతం నడుచుకున్న ఉత్తరప్రదేశ్ రాష్ట్రంలోని హమీర్ పూర్ జిల్లాపాసి

శ్రీ కేశవ నారాయణ్ నిగం గారి జీవిత చరిత్రను తెలుగులో అనువదించి ప్రచురించడమైంది.

బాభావారి ఆదేశాల మేరకు ఇంగ్లీషులో కేశవజీ రాసుకున్న ఆయన ఆత్మకథను మెహర్బాబా ప్రతిక తరఫున

సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య...అనే మకుటంతో ప్రచురించింది.

బాభా ప్రేమికులందరూ తప్పక చదవాల్చివ పుస్తకమిది.

ఈ పుస్తకం 2012 మే, 27న లాంఘనంగా విడుదల చేయాలని మా ప్రయత్నం.

మీ సహకారం ఆశిస్తా.. ...,

మెహ్రూ ఇరానీ బాబాలో ఐక్యం

మెహర్బాబా స్త్రీ
మండలి నభ్యురాలు
మెహ్రూ ఇరానీ 2012
విప్రిల్ 21న తుదిశ్యాన
వదిలారు.

ఆవెకు 84
సంవత్సరాలు.

దీంతో మెహర్బాబా
అశ్రమంలో బాబాతో
సాంగత్యం గడిపిన స్త్రీ
మండలి నభ్యులందరూ
బాబాలో ఐక్యమంఱ
పోయినట్టే.

ఆ కోవలో మెహ్రూ
చిట్టచివరి వ్యక్తి.

ఈమె తండ్రి రుస్తం,
తల్లి ప్రీనీ ఇరానీ.
వీరిద్దరూ కూడా 1920వ
దశకం నుండి
అవతారునిలో తమ
జాపుదైవాన్ని దర్శించుకుని,
తమ నర్వస్వం బాబా
పాదాలచెంత వుంచి
బాబాకు అనేక
సేవలందించారు.

ఈమె తల్లి ప్రీనీ ఇరానీ మెహర్బాబాను అమితంగా ప్రేమించే మెహరాయాయికి స్వయం చెల్లెలు.

2012 ఏప్రిల్ 22 ఉదయం 8.30 నిముషాలకు మెహ్రూ పొర్చివ శరీరాన్ని బాబా
సమాధి ప్రాంగణంలో వుంచి, ఆ తర్వాత దిగువ మెహరాబాద్ లోని మండలి హోలులో

బాబా ప్రేమికులు సందర్భానార్థం వుంచారు. త్రుస్తు చైర్స్ భావుజీతో పాటు పలువురు
బాబా ప్రేమికులు హోజరయ్యారు.

ఆమె మరణవార్త వినగానే హైదరాబాద్ నుంచి పలువురు బాబా ప్రేమికులు
తీ. బి. రామకృష్ణయ్య, తీ. రాజేంద్ర మెహర్, తీ. నోరి మెహర్చంద్ తదితరులు
మెహరాబాద్ కు పాటుపాటిన వెళ్లారు. అమె అంత్యక్రియలు అయ్యేవరకూ వారక్కడే
వున్నారు.

మెహ్రూ తన స్వాలు చదువు అయిపోగానే మెహర్బాబా ఆశ్రమవాసిగా వచ్చి
చేరింది. బాబా కూడా అతి పిన్న వయస్సులోనే ఆమెను తన మండలి సభ్యులాలిగా
స్వీకరించారు.

మెహ్రూ తన స్వాలు చదువు అయిపోగానే మెహర్బాబా ఆశ్రమవాసిగా వచ్చి

ఆ మాదిరిగా చిన్ననాటి నుండి మెహరుడికి - మెహరామాయికి తన సేవలందించి
తరించిన ధన్యజీవి మెహ్రూ.

మెహరామాయి బాబాలో ఐక్యమయ్యాక బాబా గదిని శుభ్రపరచడం, నిత్యం వచ్చేపోయే
బాబా ప్రేమికులతో అవతారునితో తమ జ్ఞాపకాలు పంచుకోవడం, బాబావారు వాడిన
వస్తువుల బద్రత ఇతరత్రా మెహ్రూ చేపట్టింది.

మెహ్రూ చిన్నతనం నుండి అంటే ఆమెకు నాలుగైదు సంవత్సరాల వయస్సు నుండి
పెద్దయ్యాక ఏం చేయ్యాలనుకుంటున్నావ్ అని బాబా ఎప్పుడు అడిగినా - స్త్రీ మండలి
సభ్యులు మాదిరిగా నీకు సేవ చేయ్యాలన్నదే నా జీవిత లక్ష్యం అని మెహ్రూ చేపేది.

బాబాని ఎంతగా ప్రేమిస్తావ్? అని బాబా అడిగితే,

ఎంత అని అంటే తన రెండు చేతులూ చాపి,

- ఇంత - అని బాబాతో చేపేసరికి ఆనందపరవశుడైన ప్రేమావతారుడు ప్రేమతో
ఆ వంటి పాపను అక్కున చేర్చుకున్నారని ఆనాటి మధుర జ్ఞాపకాలను ఆమె సమకాలీనులు
చెప్పారు.

ఆమె తల్లి ప్రీనీ కూడా బాబా పట్ల తన కుమారైకు గల భక్తి ప్రవత్తులకు ముగ్గురాలై,
తన కుమారైను ఎంతగానో ప్రోత్సహించిందని మండలివారు అభిప్రాయపడతారు.

ఈ ప్రవంచంలో నీవు ఎవరిని బాగా ప్రేమిస్తావ్? అని బాబా అడిగితే,

క్షణకాలమైనా ఆలోచించకుండా

‘బాబా’ అని రఫీమని జవాబిచ్చేది - మెహ్రూ.

మెహర్బాబా నవజీవనంలో పాట్లాన్న నలుగురు స్త్రీ మండలి సభ్యుల్లో
మెహ్రో కూడా వున్నారు.

మెహర్బాబా ప్రవచనాలపై యం.ఫిల్ ప్రధానం

సత్యనారాయణ గారు మెహర్బాబా ప్రతినిధికి తెలియజేశారు. ఆపై ఈ విషయమై శీమతి హరిప్రియను సంప్రదించగా 2011 లో నాగార్జున విశ్వవిద్యాలయం తనకు యం.ఫిల్ పట్ట అందజేసిందని, తనకు ఘన్స్ క్లాసు వచ్చిందని చెప్పారు.

మరిన్ని విషయాలు తెలియజేస్తూ, - నేను ఎం.వి (తెలుగు), టీచర్ త్రైనింగ్ కోర్సు పూర్తిచేసి, స్టోక కాలేజీలో లెక్చరర్సగా పనిచేస్తూ, తెలుగులో ఎం.ఫిల్ పట్ట కోసం నా పేరును విశ్వవిద్యాలయంలో నమోదు చేయించుకున్నాను. ఏదేనీ ఆధ్యాత్మిక విషయంపై పరిశోధన చేయాలన్నది నా లక్ష్యం. మా గైడ్ ప్రొ. గుమ్మా సాంబశివరావు గారు అవతార్ మెహర్బాబా ప్రవచనాలను పరిశోధనాంశంగా ఎంచుకుంటే బాగుంటుందని సూచించారు. ఆ మేరకు మా గురువు గారితో కలిసాను. డాక్టర్ పూర్ణచంద్రరావు గారి తండ్రి శీ చంద్రమాళ్ళేశ్వర రావు, మెహర్బాబా

ప్రేమికులు, అలాగే ఆయన అవతార్ మెహర్ మాస పత్రికకు చాలా కాలం ఎడిటర్గా వున్నారని, మెహర్బాబా గురించి అనేక పుస్తకాలు రాసారని మా గురువు గారు నన్ను ఆయనకు పరిచయం చేశారు. ఆ మాదిరిగా నా పరిశోధనాంశాన్ని ఎంపిక చేసుకున్నాను. అదేమాదిరిగా తొలిసారిగా మెహర్బాబా పేరును కూడా మా గురువు గారి ద్వారానే విన్నాను.

డా. పూర్ణచంద్రరావు గారు బాబా సాహిత్యాన్ని, వాళ్ళ నాన్న గారు రాసిన చాలా పుస్తకాలు నాకిచ్చారు. ఆవస్తే చదివి, ఏడాది తర్వాత నా పరిశోధనాంశాన్ని రాసి మా గురువు గారికి చూపించాను. ఆయన పెదవి విరిచారు. నిర్మాహమాటంగా తిరిగి రాయాలని సూచించారు. నేను రాసింది ఏమీ బాగోలేదన్నారు. ఈ మాదిరిగా థీసీస్ సమర్పిస్తే విశ్వవిద్యాలయంవారు అంగీకరించకపోవచ్చనీ పోచ్చరించారు.

ఆధ్యాత్మిక అంశం.

అందునా మెహర్బాబా గురించి అంతక్రితం పరకూ ఏమీ తెలియకపోవడంతో కొంత ఇబ్బంది పడ్డాను. ల

గడువు లోగా థీసీస్ పూర్తికాదేమానని బాధతో కళ్ళంబి నీళ్ళొచ్చాయి. మెహర్బాబానే ఈ సమస్యకు దారి చూపాలని దళ్ళం పెట్టుకున్నాను. అలా రోదిస్తూ నిద్రలోకి జారుకున్నాను.

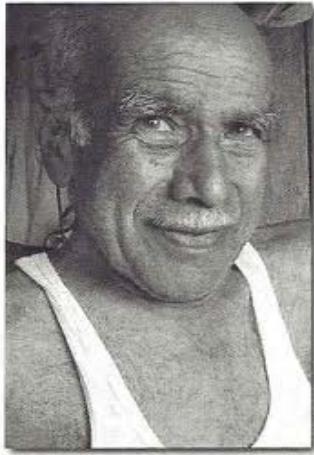
నమ్మలైని నిజం ఏమంటే, ఆ రోజు రాత్రి బాబా కలలో కనబడ్డారు. నా చేతిని తన చేతిలోకి తీసుకుని నెమ్మదిగా ముందుకు నడిపించారు. కళ్ళు తెరచి చూస్తే అది కల అని తెలిసింది.

కానీ నా కల వమ్మ కాలేదు. నిజంగానే బాబా నా చేతిని పట్టుకుని ముందుకు నడిపించినట్లు ... ఆ దరిమిలా రాయడానికి పూనుకున్న నా పరిశోధనా వ్యాసాంగం ఏమాత్రం ఆగేదు. చివరాఖరుకు యం.ఫిల్ లో మంచి మార్పులతో ప్రథమ ట్రేఫిలో ప్యాసయ్యాను. మరోమాట ఏమంటే, ఆ తర్వాతర్వాత కూడా నాకెప్పుడు ఎలాంటి సందేహం వచ్చినా మెహర్బాబా కలలో కన్నించి తగిన సూచనలు చేసేవారు. నాకు వచ్చిన ప్రతి కలా నిజమయింది. ఆ మాదిరిగా నా థీసీస్ బాబా సహాయంతోనే పూర్తయిందని నా గట్టి నమ్మకం.

కాగా, చాలా రోజుల తర్వాత తిరిగి విశాఖలోని కైలాసకోన కొండపైకి వెళ్ళినప్పుడు తొలిసారిగా ఇక్కడున్న మెహర్బాబా సెంటర్ను చూసి లోనికి వెళ్ళాను. అక్కడున్న బాబా ప్రేమికులు శీ సత్యనారాయణ గారితో పరిచయం చేసుకున్నానని, ఆమె చెప్పడం ముగించారు.

ఇదంతా అవతారుని కార్యక్రమమే కదా!

మెహర్బాబాతో కృష్ణ నాయర్

అంగ్ర మూలం: TEARS OF JOY

శ్రీ అన్నా ఖండాలే, మెహరాబాద్.

తెలుగు సేత: మల్లాది కృష్ణానంద్.

గోడమీద రక్తపు మరకలు

కృష్ణనాయర్ 62 సంవత్సరాలు పైగా అవతారుని నన్నిధిలో గడిపాడు. అయిన అనుభూతులు - అనుభవాలు ఎన్నో - ఎన్నో!! - పరిశీలించండి!

ఏ సంవత్సరమో ఇతమిద్దంగా గుర్తులేదు.

మెహర్బాబా మెహరాజాదో వున్నారు. నేను

ఎప్పటిలా రాత్రిపూట బాబా గది బయట కాపలాదారుగా వున్నాను. అలాంటి సమయంలో ద్వార్చిలో ఎవరున్నా వారు అటూ - ఇటూ కదలరాదు. చిన్నపాటి కదలికకు కూడా బాబావారు డిస్టర్బ్ అవతారు. దానివల్ల స్థానువులా కదలకుండా ద్వార్చిలో వున్నంతసేపూ వుండాలి.

ఒకసారి ఏమయిందంటే అలా ద్వార్చిలో వున్నప్పుడు బాబా ఒక్కసారి కూడా లోనికి పిలవలేదు. ఏదైనా అవసరం పడితే బాబా చప్పట్లు కొట్టేవారు. ఆ శబ్దం విన్నాక లోనికి వెళ్లి బాబా చెప్పిన పనులు చేస్తుండేవాడిని. అలాంటిది ఆ రోజు చాలాసేపు బాబా పిలువనేలేదు. బయట దోషులు గోల. అవి నన్న కాబీసి పీకదాకా నా రక్తం త్రాగడం మొదలుపెట్టాయి. నేను వాటిని తరిమి వేయడం కానీ, లేదా చంపడం కానీ చేస్తే, అలా చేయడం వల్ల వచ్చే శబ్దం బాబాకు డిస్టర్బేషన్ అని దోషులు కుదుతున్న ఆ బాధను భరిస్తూ అలాగే చాలాసేపు కూర్చున్నాను.

ఇదిలా వుండగా బాబా బాతీరూంలోకి వెళ్లినట్లు తెలిసింది. ఆ సమయంలో నా రక్తం త్రాగి నా ప్రక్కనే ఉన్న గోడ మీద సేద తీరుతున్న దోషులన్నింటినీ ఒక్క క్షణంలో చంపేశాను. ఆ దెబ్బకు ఓ నలబై దోషులు దాకా చచ్చివుంటాయి. దాంతో గోడంతా రక్తపు మరకలతో నిండిపోయింది. ఆ తర్వాత తెల్లవారాక నామానాన నేను ద్వార్చి దిగి నా గదికి వెళ్లిపోయాను.

ఆ తర్వాత కొంత సమయానికి బాబా గది దగ్గరకి స్త్రీమండలి సభ్యులు మణీజా,

మెహరామయి - ఇంకా కొందరు వచ్చారు. అలా వారు బాబా గదిలోకి వెళ్లా, గోడమీద రక్తపు మరకలు చూసి ఆశ్చర్యపడి ఆ విషయాన్నే బాబాతో ప్రస్తావించారు. బాబా నన్న తక్కణం రమ్మనమని కబురు చేశారు. నేను బాబా ఎదుట అంతక్రితం జరిగిన సంగతంతో చెప్పాను. నన్న దోషులు ఎలా బాధించింది, ఆ దరిమిలా నేను వాటిని చంపిన వైనాన్ని బాబాకు చెప్పాను. బాబాపట్ల నా విధేయతకు ఆయనెంతో సంతోషించారు. ‘శభాష్’ అన్నారు.

నిరంజన్ పూర్

1946 మే నెలలో బాబా డెప్రాడూన్కు సమిపంలోని నిరంజన్పూర్ అనే గ్రామంలో బస చేశారు. నేనెపుటిలాగానే బాబా గది బయట రాత్రిపూట కాపలా వున్నాను. దోషులు కుట్టి చంపేస్తున్నాయి. ఐనా కూడా ఎలాంటి చప్పుడూ కాకుండా నెమ్ముదిగా నన్న కుదుతున్న దోషుల్ని చంపుతున్నాను. బాబా గది బయట కాపలా ఎవరు వున్న కూడా అటు ఇటు కదలకుండా ఎలాంటి శబ్దం రాకుండా, ఒక రాయలాగా కదలకుండా వుండాలి. కానీ, నేను దోషుల బాధ భరించలేక ఒకటి రెండింటిని చంపిన శబ్దానికి బాబా చాలా చిరాకుపడ్డారు. దీంతో బాబా నన్నయితే ఒక అరగంటకు పైగా ఏకధాటిగా చీవాట్లు పెట్టారు.

దాంతో నాకు బాబాపై వల్లమాలిన కోపం వచ్చింది. భగవంతుడినని చెప్పాడు. ప్రేమ స్వరూపుడని అంటాడు. ఇంత మాత్రం శబ్దం భరించలేని ఈయన దేవుడేనా? దెయ్యుమా? అని మనస్సులో బాధతో అనుకున్నాను.

ఓ గంట అయ్యాక, బాబా నన్న పిలిచారు.

ఏమి ఆలోచిస్తున్నావ్? అని అడిగారు.

ఏమీ లేదన్నాను.

లేదు. నిజం చెప్పమని - గట్టిగానే అడిగారు.

నీవు భగవంతుడివేనా? దెయ్యానివా? అని అనుకుంటున్నానని నిజం చెప్పేశాను.

బాబా ఏం అనలేదు.

చిరునవ్వులతో రేపు ఉదయాన్నే నాతో రా! అన్నారు.

నేను రేపు హరిద్వార్కు వెళ్లాన్నాను.

శ్రద్ధగా విను!

రేపు ఉదయాన్నే రానో (అమెరికా నుండి వచ్చి స్థిరపడిన బాబా ప్రేమికురాలు) నీకు టీ ఇస్తుంది. ఆ తర్వాత తెల్లవారురుమన 5 గంటలకు బ్రేకఫాస్ట్ పూర్తిచేసి ఒక టూంగా తీసుకొస్తే, హరిద్వార్కు వెళ్లాం అన్నారు. నా ద్వార్చి తెల్లవారురుమన

4 గంటలకల్లా ఘుర్తయింది. వెంటనే స్న్యానం ముగించుకుని టూంగా కోసం బయటకెళ్ళాను. ఈలోగా నేను కనబడకపోయేసరికి, నాకోసం బ్రైక్‌ఫాస్ట్ తీసుకొచ్చిన రానో బాబాకు నాగురించి చెప్పింది. నేను బయటకు వెళ్ళి టూంగా తీసుకొచ్చేసరికి, బాబాకు కోపం వచ్చింది. బ్రైక్‌ఫాస్ట్ - టీ - ఘుర్తయ్యాక టూంగా తీసుకు రమ్మనమని చెప్పాను. ముందే ఎందుకు వెళ్ళావో? అని చిరాకు పడ్డారు.

సాధారణంగా ఉదయాన్నే ఈ ప్రాంతంలో టూంగాలు దొరకడం కష్టం. అందుకోసం, ముందుగా టూంగా ఒకటి వెదుకోవడం మంచిదని - అలా వెళ్ళానని బాబాకు వినమ్రంగా చెప్పాను.

నీ తెలివితేటలు ఎందుకు ఉపయోగించడం?

నే చెప్పింది చేయడం అలవాటు చేసుకో.

ఇది మంచి పద్ధతి కాదు.

చెప్పింది చేయడం నేర్చుకో! అని బాబా గట్టిగా చివాట్లు పెట్టారు.

ఆ తర్వాత నా ఘలహారం - గ్రెట్రా ఘుర్తయ్యాక, బాబాతో కల్పి టూంగాలో హరిద్వార్కు బయట్టేరాను.

నాకు బాబాపట్ల కోపంగానే వుంది. రాత్రంతా కావలా వున్నాను. తెల్లవారుయూమన 4 గంటలకు గదికి వచ్చి స్న్యానం చేసి వెంటనే ఆయనతో కలిసి బయట్టేరాను. ఒక్క క్షణం విశ్రాంతి లేదు. ఐనా సరే, ఇంకా ఏదో తక్కువైనట్లు చిరాకు పడుతున్నాడాయన. ఇదేం దేవడో... ఏమో... అని మనస్సులో అనుకున్నాను.

అలా వెళ్తుంటే దారిలో నాలుగైదు చోట్ల భాగీ టూంగాలు కనిపించాయి. దాంతో - చూశావా! ఈ టైంలో టూంగాలు దొరకవన్నావీ! - చూశావా! కనబడుతున్నాయా! భాగీగా ఎన్ని టూంగాలున్నాయో అని బాబా ఎకసెక్కుం చేశారు. ఆదరిమిలా టైలిక్కి హరిద్వార్కు చేరుకున్నాం. ఓ ధర్మశాలలో బస చేశాం. ధర్మశాలలో గదిలోకి చేరాక - బాబా ఏమన్నారంటే, గది బయట గడియివేసేసి, బయటకెళ్లి ‘మౌజ్జువాలా బాబా’ ఎక్కడ వుంటారో కనుకోమన్నారు.

నేనంతా కనుక్కుని తిరిగి వచ్చాను. ఆ బాబా అక్కడ్చుంచి సుమారు 4 మైళ్ళ దూరంలో వుంటారని చెప్పాను. సాధారణంగా మౌజ్జువాలా బాబా గంగానదిలో - నీటిలో ఏడురోజులుంటాడు. ఎనిమిదవ రోజున మాత్రం నది ఒడ్డునే గల తన పర్శశాలలో వుంటాడు. మేము ఆయన దగ్గరకు వెళ్ళినప్పుడు ఆయన తన పర్శశాలలోనే వున్నాడు. ఆయన చాలా పొడవుగా వున్నాడు. ఆయన కేవలం మంచి నీళ్ళు మాత్రమే త్రాగి జీవిస్తాడు. ఐతే, ఆయనతో బాబా చాలాసేపు ఏకాంతంగా గడిపారు. చివరలో ఆయన బాబాని తనకు కారపూస కావాలని అడిగాడు. బాబా నన్ను పోయి తీసుకు రమ్మని పురమాయించారు. నేను తీసుకొచ్చి ఇచ్చాను. తీరా తీసుకొచ్చాక, నాకు ఇవి వద్దు

అపిల్ పండు కావాలన్నాడు. కావాలంటే మీరే కారపూస తినండి, నేనే అనుకోనని అన్నాడు. ఆదరిమిలా మేము అక్కడ్చుంచి తిరిగి వెళ్తూ ఆ కారపూసని నేను నోట్లో వేసుకోవడం చూసి బాబా ఆ పొట్లాన్ని దూరంగా గిరవాటేయమని ఆదేశించారు. బహుశా, ఇందులోని ఆంతర్యం అవతారునికి ఎరుక అనుకున్నాను.

నంగా బాబా

మేం అలా టూంగాలో వెళ్తుండగా, బాబా నాకేసి చూసి, దగ్గరలో ఎవరైనా మస్తులున్నామో టూంగా వానితో కనుకోమని నాకు సంజ్ఞలతో చెప్పారు.

దగ్గరలోనే నంగా బాబా అనే గొప్ప మస్తు వున్నాడని - టూంగావాలా జవాబిచ్చాడు. సుమారు 3 మైళ్ళ దూరంలో ఆయన ఆత్రమం ఉండని చెప్పాడు. ఆయన కొన్ని సంవత్సరాలపాటు ఒక చెట్టు నీడలో ఒంచీకాలిపై నిలబడతాడని, మరో ఆరునెలలు తర్వాత మరోకాలిపై నిలబడతాడని టూంగావాలా చెప్పాడు.

నంగా బాబా ఆత్రమం దాకా టూంగా వెళ్తుదని చెప్పి, ఆత్రమానికి కొద్దిపొటీ దూరంలో టూంగాని నిలిపివేసి, అక్కడ నుంచి నడిసి వెళ్ళాలని చెప్పాడు. అలాగే నేనూ - బాబా ఇర్ధరం టూంగా దిగి నంగా బాబా ఆత్రమం దాకా నడిచి వెళ్ళాం. మేం తిరిగి వచ్చేదాకా టూంగా వాడిని వేచివుండమని చెప్పారు బాబా. ఐతే అందుకు అదనంగా కొంత డబ్బు చెల్లించాలన్నాడతను. అందుకు బాబా అంగీకరించారు.

సుమారు ఒకటిన్నరు మైలు దూరం ఆ మస్తు ఆత్రమం దాకా బాబా కాలి నడకన నడిచారు. అలా వెళ్ళిన బాబాని చూస్తూనే నంగా బాబా - బాబాకు స్వాగతం పలుకుతూ - రెండు చేతులూ జోడించి నమస్కరించాడు. సాక్కాతూ భగవంతుడు తనకోసం వచ్చాడని గట్టిగా అమితానందంతో స్వాగతం పలికాడు. తాను ఎన్నోళ్ళనుంచో బాబా రాక కోసం పరితపిస్తున్నానని అన్నాడు. ఇన్నోళ్ళకు దయచేసావయ్యా అంటూ - తనకు మోక్కం ప్రసాదించమని ప్రార్థించాడు. బాబా పాదాలపై పడి తన కన్నోళ్ళతో బాబా పాదాలు కడిగినంత పనిచేశాడు.

ఇదంతా నా కనులారా చూసి - నా తప్పిదం ఏమిటో తెలుసుకున్నాను. చాలాసేపు పశ్చాత్తాప పడ్డాను. భగవంతుని దగ్గరగా వుంటూ - ఆయన్ని సైతాన్గా భావించానేనని బాధపడ్డాను. బాబా దర్శనం కోసం పరితపించిన నంగా బాబాను చూశాక నా తప్పేమిటో అర్థమయింది.

నంగా బాబా చాలాకాలంగా ఒంటి కాలిపై నిలబడటమే కాదు - కరిన మౌనంగా కూడా ఉంటున్నాడు. బాబాను దర్శించుకున్నాడనే - తనకికి ఈ దేహం నుండి విముక్తి కల్పించమని బాబాను వేడుకున్నాడు.

భగవంతుని దర్శనం లభించాక - ఇంకా ఈ దేహంతో బ్రతికి వుండటం వృధా అని

నంగా బాబా పేర్కొన్నాడు. ఆ దరిమిలా మేం నిరంజన్ పూర్కి తిరిగి వెళ్లిపోయాం. ఆ పిదవ రెండ్రోజుల తర్వాత బాబా కొన్ని పూలు, ఒక కప్పు నిండా మంచినీళ్లు ఇచ్చి నంగా బాబా దగ్గరకు వెళ్లిరమ్మనమని నన్ను ఒంటరిగా పంపారు.

నేను నంగా బాబా ఆశ్రమం దాకా వెళ్లేసరికి, ఆయన చుట్టూతా పెద్దవెత్తున జనం గుమ్మిగూడి వున్నారు. ఆ రోజు ఉదయాన్నే నంగా బాబా దేహం త్యాగం చేశారని తెలిసింది. అక్కడన్న ఆశ్రమంలోని యువకుడు నన్ను చూసి - మెపోర్టుబాబా సాక్షాత్తూ విష్ణుమార్తి - ఆయన దర్శనం కోసమే నంగా బాబా ఇన్నాళ్లూ వేచివున్నాడు. ఇప్పుడు తనకా భాగ్యం లభించింది, ఇక శెలవు అని నంగా బాబా తనతో చెప్పినట్లు ఆ శిష్యుడు నాతో చెప్పారు.

నంగా బాబా పార్థివ శరీరానికి నమస్కరించి, బాబా ఇచ్చిన పూలు ఆయన దేహంపై వుంచి, కప్పుతో తెచ్చిన నీళ్లను ఆయనపై చల్లాను.

నంగా బాబా శిష్యులు బాబా దగ్గరకు రావాలని బయల్దేరారు. ఐతే వారందరూ తమ గురువు ఆదేశాలను - బోధనలను పాటించమని, అనుసరించాల్సిందిగా వారితో చెప్పమని బాబా నాతో తన సందేశం పంపారు. వారి ఎడల తన ‘సజర్’ ఎల్లవేళలా ఉంటుందని, కాబట్టి బాబా దగ్గరకు తక్కణమే రావల్సిన పనిలేదని నన్ను చెప్పమన్నారు. నేనా మాదిరిగానే వారందరికీ చెప్పాను.

ఆడవాళ్లంటే నాకిష్టమే లేదు

ఆగష్టు 1946, ఆ సమయంలో బాబా రిశీకేష్ లో వున్నారు. ఈ సమయంలో మా స్వగ్రామంలో నా వివాహం కూడా అయింది. చాలా సంవత్సరాల క్రితం బాబా సమక్కంలో ఈ సంఘటన జరిగింది,

ఆ సమయంలో నేను బాబాతో పాటు డెఫ్రోడూన్ లో వున్నాను. మా బంగళాకు ఎదురుగా ఒక ఆడపిల్లల స్వాలు వుంది. ఓ నలుగురు ఆడపిల్లలు నన్ను ఎప్పుడూ గమనిస్తూ ఉండేవారు. అందులో ఒక అమ్మాయి, ఓ రోజున తనతో సాయంత్రం పూట వాహ్యశీలిక రమ్మనమని అడిగింది. అలాంటిదేమీ కుదరదని నిక్కిచ్చిగా వారితో చెప్పేశాను. దాంతో ఆ అమ్మాయి బాధతో జరిగినదంతా బాబా ఎదుట నా గురించి ఫిర్యాదుగా చెప్పింది. బాబా నన్ను చివాట్లు పెట్టారు. నాకు ఆడవాళ్లన్నా, వాళ్లతో స్నేహమన్నా ఇష్టం లేదనీ, వారిని తాకడం సుతరామం ఇష్టం లేదని నా మనస్సులోని మాటను బాబాకు చెప్పాను.

�తే పెళ్లి కూడా చేసుకోవా? నీకు త్వరలో పెళ్లవుతుంది. ఒక కొడుకు కూడా పుడతాడు అని బాబా నాతో అన్నారు. లేదు - బాబా - నేను పెళ్లి చేసుకోను. నాకు పెళ్లంటూ వద్దే వద్దు అని బాబాతో తిరిగి అన్నాను.

నిజంగా పెళ్లి చేసుకోవా?

నాతో చాలెంజ్ చేస్తున్నావా?

లేదు బాబా - చాలెంజ్ కాదు - ఏమీ కాదు - కానీ - పెళ్లంటూ చేసుకోను బాబా అని రెండుసార్లు స్పష్టంగా అన్నాను.

అదేమీలేదు - నీకు తప్పక వివాహమవుతుంది అని గట్టిగా చెప్పారు. నేనూ అంతే గట్టిగా నాకు పెళ్లి వద్దు - నేను పెళ్లి చేసుకోను బాబా అని చెప్పాను.

అలాగా అని బాబా దగ్గర్లోనే విష్ణు మాస్టారుని పిలిపించారు.

దా. నీలూని పిలిచారు. దా. నీలూని నా చూపుడు వేలు నుంచి రక్తం తీసుకొని, ఒక త్లెలు కాగితంపై

‘నేను పెళ్లి చేసుకోను’ అని రాయమన్నారు.

అలా రాసిన కాగితాన్ని జాగ్రత్తగా పరీక్షించి, భద్రపరచమని - మండలి సభ్యుడైన విష్ణు మాస్టారుకు అప్పజెప్పారు. ఆ తర్వాత నాలుగేళ్ల వరకు నా పెళ్లిమాట ఎక్కడా ప్రస్తావించలేదు.

నా పెండ్లి గురించి...

జూలై 1946లో బాబా నన్ను పిలిచి ఒక సెలరోజులు సెలవు ఇచ్చానన్నారు. మా ఊరు వెళ్లి, మా ముసలి తల్లిని చూసిరమ్మన్నారు. అంతేకాదు మా అమ్మ ఏమి చెబితే దాన్ని ఆలకించి, ఆచరించమన్నారు.

అమె మనస్సు నొప్పించద్దన్నారు.

నేను బాబా దగ్గరకు వచ్చి చేరినప్పటి నుంచి మా అమ్మకు ప్రతి నెలా 30 రూపాయలు అమె ఖర్చుల కోసం పంపుతున్నారు.

చాలా సంవత్సరాల తర్వాత మా స్వగ్రామం చేరాను. ఇంతకాలం బాబా నేవలోనే గడిపాను.

నన్ను చూసిన మా అమ్మ చాలా సంతోషించింది. ఆ తర్వాత నాలుగైదు రోజులకు అమె నా పెళ్లి గురించి బత్తిడి చేయడం ప్రారంభించింది. నేనెంత చెప్పినా - అమె నా మాటలు భాతరు చేయలేదు.

బాబా నాకు ముందుగానే చెప్పారు కదా!!

తల్లి ఏది చెబితే దాన్ని తుచ తప్పక పాటించమన్నారు.

అమె మాటను శిరసావహించమన్నారు. ఆమెను సంతోషపెట్టమన్నారు.

బాబా మాటలు గుర్తుకుని బాబాకు ఓ రోజున నా పరిస్థితి గురించి వివరిస్తూ లేఖ రాశను. ఆ వెనువెంటనే బాబా నుండి **OBEY YOUR MOTHER WORDS** అని టెలిగ్రాం వచ్చింది. ఇది తెలిసి మా అమ్మ చాలా సంతోషించింది. ఆ తర్వాత ఓ

12 రోజుల్లోనే నా పెళ్ళి నిశ్చయించడం, వివాహం జరిపించడం జరిగిపోయింది. పెళ్ళయిన మర్మాడే బాబావారి నుండి టెలిగ్రాం వచ్చింది. ఉన్నఫథంగా డెప్రోడూన్కు వచ్చేయమని బాబా ఆడేశించారు.

ఈ విషయం తెలిసి ఇంట్లోని వారందరూ ఆశ్చర్యపడ్డారు. ఆదే క్షణంలో కంగారు పడ్డారు. ఏం చేయాలో ఎవరికీ పాలుపోలేదు. గమ్మత్తు ఏమంటే - నా భార్య మాత్రం తొణిక లేదు - బెణక లేదు.

బాబావారి ఆదేశాలను విధేయతతో పాటించమని నాకు ధైర్యం చెప్పింది.

నేను వెంటనే బయల్దేరి రిఫేక్షన్లో వున్న బాబాను కలుసుకున్నాను.

నేను బాబావారున్న గదిలోకి ప్రవేశించగానే అక్కడున్న వారందరినీ బయటకెళ్ళమన్నాను.

నీ పెళ్ళయిందా? అని అడిగారు.

నీ భార్య అందంగా వుండా?

నిన్ను ప్రేమిస్తుందా? అని కుశల ప్రత్యులు అడిగారు.

పెళ్ళయ్యిందని చెబుతూ, అమె ప్రేమిస్తుందో? లేదో? ఎలా చెప్పాలి!!

పెళ్ళి అయ్యాక కేవలం 8 గంటలు మాత్రం అమెతో కలిసి వున్నానని చెప్పాను. అమె నీకన్నా మంచిది.

నీకన్నా అమె నిన్ను ప్రేమిస్తుందని బాబా అన్నారు.

ఆ దరిమిలా నన్ను నిరంజన్స్ఫార్మ్కు వెళ్ళమన్నారు.

అక్కడ ఎక్కడా ఎవరితో కూడా నా పెళ్ళయినట్లు చెప్పవధ్నన్నారు.

ఇలా ఒకరీసుర సంవత్సరం తర్వాత నా స్వగ్రామం తిరిగి వెళ్ళిందుకు బాబా అసుమతిచ్చారు.

నెలరోజులు సెలవిచ్చారు.

నెలరోజులు సెలవిచ్చినా - 25 రోజులకే వచ్చేమని కబురు పంపారు.

1947 నవంబరులో బాబా మస్తుల పర్యటన ముగించుకుని మెపోరాజాద్కు చేరారు.

ఆరోజుల్లో చంద్రభాన్ (18) అనే కుర్రాడు కాకాబారియాకు సహాయకుడిగా వుండేవాడు.

అతను నామాట వినేవాడు కాదు.

ఇదే మాదిరిగా జరిగితే నేను ఒకసారి అతనిపై చేయచేసుకున్నాను.

ఇది తెలుసుకున్న బాబా నన్ను ఓ రోజున ప్రక్కగా పిలిచి, గట్టిగా చీవాట్లు పెట్టి, ఇక మా ఊరికి పెళ్ళిపోయనమని ఆదేశించారు.

ఎంతో బాధతో బాబా చెప్పినట్లు నా స్వగ్రామం చేరాను.

నవజీవనంలో పాల్గొనే అవకాశం నాకు చిక్కలేదు

బాబా కొంతమంది మండలివారితో కలిసి 1949 అక్టోబరు 16 నుండి నవజీవనం గడపనున్నారని తెలిసింది. దాంతో నేను ఆగష్ట 1949లో మెపోరాజాద్కు తిరిగి వచ్చాను. నేను నవజీవనంలో పాల్గొనాలనుకున్నాను.

అలా నేను మెపోరాజాద్కు చేరాక నాకు కొడుకు పుట్టాడని మా ఇంటి నుంచి ఒక ఉత్తరం వచ్చింది.

నేను ఆ ఉత్తరాన్ని చదువుతుంటే బాబా నా ప్రక్కనే వచ్చి నిల్చున్నారు.

అయిన ఏమీ ఎరుగనట్లు విశేషం ఏమిటి? అని అడిగారు.

కొడుకు పుట్టాడని చెప్పాను. ఐతే ఈ విషయాన్ని ఎవరికీ చెప్పాడని బాబా నన్ను పోశ్చరించారు. ఆ దరిమిలా మండలి హోలులో అందరూ హోజరయిన సమయంలో బాబా నన్ను ఉద్దేశించి - నీ భార్య - పిల్లవాడు ఎలా వున్నారని? ప్రశ్నించారు.

మండలివారంతా ఆశ్చర్యపడ్డారు.

నాకు పెళ్ళి ఎప్పుడయింది, పిల్లవాడు ఎప్పుడు పుట్టాడని? మండలివారందరూ నన్ను ఆటపట్టించారు.

డాక్టర్ ఘనీ అయితే మరొక అడుగు ముందుకేసి - కృష్ణకు పెళ్ళి కాకుండా కొడుకు పుట్టాడా? బాబా! ఏమి నీ మహత్యం!!! అని బాబా అడిగాడు.

ఇలా కబుర్లు దొర్లుతున్నప్పుడు బాబా విష్ణుమాస్టర్ ని పిలిచి గతంలో 1942లో నేను పెళ్ళి చేసుకోను అని రక్తంతో రాసిన లేఖను తీసుకురమ్మన్నారు.

45 నిముషాలు వెదికి ఆ కాగితాన్ని విష్ణు పట్టుకొచ్చాడు.

ఆ కాగితాన్ని చూపిస్తూ - వీడు - పెళ్ళి చేసుకోనని, నాతో బీరాలు పలికాడు. నాతో ఛాలెంజి చేశాడు.

ప్రస్తుతం వీడు పెళ్ళి చేసుకున్నాడు.

ఒక కొడుకు కూడా అని బాబా అనేసరికి - బాబాతో పాటు - అందరూ అని గట్టిగా నవ్వుకున్నారు.

మాకు ఈ శుభసమయంలో మంచి స్వీటు 'బాసుంది' కావాలని డా. నీలూ అడిగేసరికి, నీవు నాకేసి చూడకు.

నేను కాదు పెళ్ళి చేసుకుంది.

కృష్ణదే బాసుందీ ఇవ్వాల్చిందని బాబా నవ్వుస్తూ అన్నారు.

ఓ బాబా - నా దగ్గర డబ్బులు ఎక్కడున్నాయి - అని నేననగానే, బాబానే అందరికీ బాసుందీ ఏర్పాటు చేశారు.

ఆనందంగా అందరం సంబరాలు చేసుకున్నాం.

*

వార్డ్ పార్కు

1926 - 27 మధ్య కాలంలో ఆనాటి బాబా కార్యదర్శి దాదా థాంజీ రాసుకున్న నోటులోని ముఖ్యంశాలను వెలికితీసే ప్రచరించే ప్రాజెక్టుకు సంపాదకత్వ బాధ్యత వార్డ్ పార్కు చేపట్టాడు.

ఆటీవల కొన్ని నెలల క్రితం వార్డ్ పార్కు తాను చేపట్టిన ప్రచరణల పర్వంలో భాగంగా ప్రోదరాబాద్ వచ్చినపుడు మెహర్బాబా పత్రిక ప్రతినిధి ఇష్టోష్టోగా అయసో మాట్లాడ్చుమైంది.

ఆ సందర్భంలో వార్డ్ పార్కు తనకు సంబంధించి ఎన్నో ఆసక్తికర విషయాలు చెప్పారు. ఆ పదాలు ఇక్కె అయస మాటల్లోనే పరిశీలించండి!!

“నేను బుద్ధిదిని అవతారునిగా భావించేవాడిని. ఒక సమయంలో నాకు నేను బౌద్ధ బిక్షుకునిగా ఊహించుకునేవాడిని. ఇలాంటి సమయంలో, అది 1970 ప్రాంతంలో ప్రమఖ బాబా ప్రేమికులు అలెన్ ఫోయల్ - మాడక డ్రవ్యాల వినియోగం - మెహర్బాబా ప్రచవనాలు - ఈ అంశంపై హర్వెట్ యూనివర్సిటీ ఆడిటోరియంలో ప్రసంగిస్తున్నాడని తెలిసింది. నగరంలో ఆనాడు పటుపోట్లు వాల్టిస్ట్సర్లు అతికించారు. ఇవ్వీ మాసి, అలెన్ ఫోయల్ ప్రసంగం విందామని నేను హర్వెట్ యూనివర్సిటీకి వెళ్లాను.

సుమారు 2 వేల మంది హజరయ్యారు. అది చాలా పెద్ద ఆడిటోరియం.

ఆ మాదిరిగా తొలిసారిగా అవతార్ మెహర్బాబా పేరు ఆనాటి సమావేశంలో విన్నాను. ఆతర్వాత బాబా సాహిత్యం కొంతభాగం చదివాను. మెహర్బాబా ప్రకటించిన **I AM THE HIGHEST OF THE HIGH; I AM THE ANCIENT ONE**

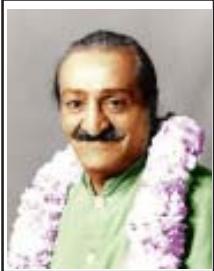
ఈ పదాలు నా హృదయాన్ని తాకాయి. ఈ పదాలు నా చెపుల్లో మారుప్రోగుతుండవి. నేను ఆరాధించే బుద్ధుడు - అవతార్ మెహర్బాబా ఒక్కరేనేమో అనే నమ్మకం కల్గింది.

‘గాడ్ స్విక్స్’

వార్డ్ పార్కు మెహర్బాబా రాసిన భగవద్గీతనం ‘గాడ్ స్విక్స్’ గ్రంథాన్ని సుమారు 20 - 25 సార్లు పరించానని, దాదాపుగా ఈ గ్రంథాన్ని అర్థం చేసుకున్నానని ఆయన అంటాడు. ఈ అవతార కాలంలో మెహర్బాబా పట్ల నాకున్న నందేహాలన్నీ పటాపంచలయ్యాయనిపించింది. అప్పటిదాకా నాలో రగులుతున్న ఊగిసలాట, మీమాంశలు సమసిపోయాయి. మెహర్బాబా పట్ల గట్టి నమ్మకం కల్గింది.

దాదాపు ఈ సమయంలో అంటే 1972లో తొలిసారిగా మెహరాజాదీకు బాబా దర్శనార్థం వెళ్లాను. ఆరు వారాలు మెహరాజాద్ - వెపారాబాద్ లలో వున్నాను. మెహరాజాదీలోని మండలి హోలులో ఏరుచ్చ భాయ్ ప్రసంగాలు ప్రతిరోజు క్రమం తప్పక విన్నాను. ఏరుచ్చ భాయ్ బాబా గురించి ఎన్నో సంగతులు చెప్పాడు. ఆ తర్వాత అమెరికా వెళ్ళి పోయినా, ఇంగ్లిషు ప్రాఫేసర్గా లూసియానా స్టేట్ యూనివర్సిటీలో ఉద్యోగం చేసుకుంటూ నాలుగు రూపాయలు పొదుపు చేసుకుని ప్రతి రెండేళ్ళకోమారు బాబా దర్శనార్థం మెహరాజాద్ / మెహరాబాద్లు వస్తూ పోతున్నాను.

ఇలా పుండగా బాబా ట్రిస్ట్ టైర్స్ భావూ కల్చారీ కోరిక మేరకు, 1993లో శాశ్వతంగా మెహరాబాద్కు వచ్చి స్థిరపడ్డాను. కాగితాలకే వరిమితమై వున్న ఆనంతమైన బాబా సాహిత్యాన్ని ఎడిట్ చేసి ప్రచరణ బాధ్యత చేపట్టాడు. ఈ పనంటే నాకెంతో ఇష్టం. నాకు బాగా చేతయిన పని కూడా !! అందుకే బాబా నన్ను ఇలా ఎంచుకున్నాడేమో! అన్నారు.

అవతార్ మెహర్బాబా జీవితచరిత్ర

ఆంగ్ల మూలం: - భావు కల్యాణీ, లార్డ్ మెహర్, వాల్యూం-3 (1925-29) - తెలుగు నేత: మల్లాది రామరావ్, స్వాధీనీ

(గత సంచిక తరువాయి)

ఎంత అర్థపూపంతులో ఈ ఇద్దరూ.

వీళ్ళ బన్, అబ్బల్లా ప్రకృగదికి మారింది.

అక్కోబరు 13వ తేదీ మధ్యాహ్నం పెద్ద ఆదీ, నొసేర్ఫ్స్ సాధాల వెంట క్రిష్ణియన్ లీక్ వచ్చాడు. రఘ్నేం దేశస్థదు.

బాబావారు నిన్న చెప్పింది ఇతగాడి గురించే అంటే ఇతని రాక బాబావారికి ముందుగానే తెలుసు. సర్యాంతర్యామికి తేలియకుండా చీమ అయినా కుట్టడని ఇందుకే అంటారేమో! నిరాడంబరతకి మారుపేరులా కనిపిస్తున్నాడు లీక్ దొర గారు.

జుట్టు నెరసింది.

కాస్త్ర కూస్తానా పూర్తిగా తెల్ల ముగ్గు జుట్టులా వుందీ జుట్టు.

యాభై ఎనిమిది ఏళ్ళుంటాయి అతనికి.

ఇరవై ఏళ్ళగా రామకృష్ణ పరమహంసని పూజిస్తున్నాడు.

ఎప్పటికయినా అంతటి సర్వోత్తముడైన గురువు దొరికితే బాగుణ్ణ, సేవించి తరించగలుగుతాను అనుకొనేవాడు.

ఆ కోరిక ఇంతకాలానికి తీరింది.

బాబావారి దర్శనంతో మనస్సు ఆనందంతో గింతులు వేసింది.

ఎదో మరో లోకానికి వెళ్లిన భావన కలిగింది రఘ్నేం దేశస్థడికి.

బాబావారు ఎన్నో దేశాలకి వెళ్ళారు కానీ రఘ్నేం వెళ్ళలేక పోయారు.

ఎందుకో ఏమో!

ఇదొక లోటని చరిత్రకారులు తీర్మానిస్తారేమో.

పొరపాటు... పొరపాటు... అని చెప్పడానికి అన్నట్లు బాబావారిని వెతుకుతూ లీక్ మహాశయుడు టోకా వచ్చారనీ, బాబావారి రఘ్నేం కార్యక్రమానికి దోహదం చేశారనీ అంటే అతిశయోక్తి కాకపోవును.

లీక్ మహాశయుడు 1870లో పుట్టాడు.

ఇస్టోనియా రాష్ట్రంలో అతని జననం. అక్కడే పెరిగి పెద్దవాడయ్యాడు. అనాటి

కుర్కారులుగా, చదువయ్యాక మాస్టో వచ్చి ఉద్యోగం సంపాదించాడు. 30 ఏళ్ళు వచ్చేనరికి పెద్ద కంపెనీలో మేనేజరుగా స్థిరపడ్డాడు. డబ్బుకి డబ్బు, హోదాకి హోదా రెండూ దొరికాయి.

కానీ మనిషిలో ఏదో అనంత్తుప్రతి తొలిచేసేది.

చిన్నప్పటినుంచీ దైవ చింతన ఎక్కువ లీక్ మహాశయుడికి.

స్వాలు పాతాలతో పాటు, ప్రాక్ పశ్చిమ తత్త్వ శాస్త్రాలని వంటబట్టించుకొన్నాడు.

ఎదో తెలుసుకోవాలి, మరేదో సాధించాలన్న తపన ముందు నడిపించేది. బహుశా అందుకనేనేమో, 1902లో ఉద్యోగానికి గుడ్డజై చెప్పి, దేశ దిమ్మరి అయ్యాడు. ఇంగ్లాండ్కి వెళ్ళాడు. అక్కడి నుంచి ప్రాస్ట్ వెళ్ళాడు. ఎందరో తత్త్వవేత్తలను కలిసాడు. మరెందరితోనో తాత్విక్ చర్చలు చేశాడు.

అయినా అతని మనస్సులో గుబులు పోలేదు.

మళ్ళీ ధనార్జనలో పడ్డాడు.

ఎంతటి వారికయినా ఆకలి భాద తప్పదు కదా.

ఆ బాధ తీరాలంటే చేతిలో రూకలుండాలి.

అందుకనే మళ్ళీ ఉద్యోగ ప్రయత్నం మొదలపెట్టి ఓ నౌకలో ఆఫీసరుగా కుదిరాడు.

నౌకలో ఉద్యోగమంటే ఎన్నో వూళ్ళకి వెళ్ళటం, అక్కడి వింతలు, విశేషాలు చూడటం, కొత్త వ్యక్తులతో పరిచయం. అలా పరిచయమైన వ్యక్తి మెరెడిట్ స్టోర్ దొర గారు.

ఆ మహానుభావుడి పేరు చెప్పే, లీక్ గారికి బాబా దర్శన భాగ్యం దొరికింది. అయితే మెహారుని దర్శనం దొరకాలంటే మెహారుని దయ వుండాలి. బాబా ఇచ్చ లేకపోతే దర్శనం అమద దూరం నుంచి కూడా దొరకదు.

బహుశా స్టోర్ -లీక్ల తొలి పరిచయం నాటీకి బాబావారి దయకి లీక్ గారు అర్పుడయి వుండడు.

ఆ శుభ ఘుండియ వచ్చే వరకూ ‘అన్వేషణ’ తప్పలేదు.

రామకృష్ణ పరమహంస గురించి, వివేకానందుడి గురించి చదివాడు. వెంటనే దక్కిపేశుర్కి వెళ్ళి, పరమహంస గదిని దర్శించాలన్న కోరిక పుట్టింది. అంతే ఇండియాకి

వచ్చాడు. అప్పటికి అతను ఉద్దోగం మానేసి ఎనిమిదేళ్ళు అయింది. రామకృష్ణ ఆశ్రమంలో అడుగు పెట్టాడు. అలా 1910 నుంచి లీక్ దొర గారి నవజీవనం ప్రారంభమయింది. రోజులు, నెలలు గడుస్తున్నాయి. సశరీరులైన సద్గురువుని దర్శించి, సేవించి తరించాలన్న కోరిక పెరిగింది. నా కోరిక తీరుతుండా అన్న బెంగ కూడా పట్టుకుంది. నిస్సహాయత, నిస్సుహ పెరుగుతున్నాయి. ఏం చేయాలో పాలుపోవటంలేదు. మెలెడిత్ స్టోర్ గుర్తుకు వచ్చాడు. ఇంగ్లీషు దొర గారు మెహర్బాబాని దర్శించిన సంగతి చెవిన పడింది. బాబా శరణు వోచ్చానయ్యా అంటా... ఆయనకి ఓ ఉత్తరంలో ఎవరీ మెహర్బాబా? ఎక్కడ వుంటాడు? ఆయన్ని కలవాలంటే ఎలాగ? ఏం చేయాలి? అనలు బాబావారు నా వంటి సాధకుల్ని కలుస్తాడు? ఆశ్రయం ఇస్తాడా? ఎన్నో ప్రశ్నలు? ప్రశ్నల వర్షం కురిపించాడు స్టోర్ దొరపైన. ఆ మహానుభావుడు ఏ కళ నున్నాడో..., ఓపికగా జవాబు పంపాడు. మెహరాబాద్కి వెళ్ళే దారి చెప్పాడు. అక్కడి నుంచి టోకా వెళ్ళులని ప్రాశాడు. అంటే బాబా దర్శనానికి పిలుపు వచ్చిందని చెప్పాలి. ఆలస్యం దేనికి వెంటనే బయలుదేరాడు. టోకాలో అడుగు పెడ్దునే ఇది ఏదో ప్రత్యేక స్థలం అన్న భావన కలిగింది. ఇక్కడ ఏదో వుంది. అది ఏమిటో మాటల్లో చెప్పలేను. ఇదొక మధురానుభూతి. ఇంతకాలం రామకృష్ణ పరమహంస వంటి మహాన్నతుల స్వరణలో గడిపాను. వాళ్ళివరూ మన కళ్ళముందు లేరు. అంతటి సద్గురువులు ఎవరూ కనబడలేదు ఇంతవరకూ. ఇప్పుడాలోటు తీరింది.

మెహర్బాబావారి దర్శనం దొరికింది. నా ఇరవై ఏళ్ళ తపస్సు ఫలించింది. నా జీవితం ధన్యమైంది. అనుకొన్నాడు మన రఘ్యన్ దొర గారు. ఈయన్ని దొర అనటం కంటే సాధువు, బుషి అనటం మంచిది. దైవ చింతనలో పడిన అదృష్టవంతుడు. లీక్ బుషి గారికి టోకాలో బస ఎక్కడ? ఇంకెక్కడ? అబ్బుల్లా నిస్సుటి వరకూ వున్న గదిలోనే. ఇది బాబావారి నిర్ణయం. ఆ సంగతిని విష్టు లీక్ గారికి చెప్పాడు. గది చూపించి ఇందులో వుండండి అన్నాడు. ఆయన మహానందంతో సరే నన్నాడు. అవేళ్ళకి అంటే డిసెంబరు 13వ తేదీ నాటికి బాబావారు ఏకాంతవాస దీక్క పట్టి నాలుగు రోజులయింది. ఉపవాస దీక్కకి 34వ రోజు. సాయంత్రం ఐదు గంటలకి ధుని వెలిగించారు. ధుని కోసం పిల్లలు పెద్దలు మంజీల్ ముంగిలీకి వచ్చారు. అందరికి మితాయి ప్రసాదం పెట్టారు. వేడి వేడి టీ ఇచ్చారు. చలికాలం మొదలవటంతో, వేడి టీ త్రాగగానే వఱకు మాయమైంది. బహుశా ఇది గమనించే బాబావారొక మాట శేలవిచ్చారు. ప్రార్థుటీపూట చలిగా వుంటుంది కదా. కానేపు ధుని దగ్గర కూర్చోండి. చలి పారిపోతుంది అని పిల్లలకి చెప్పారు. ఉదయం 7 గంటలకే ధుని వెలిగించమన్నారు. సాయంత్రం పూట కూడా ధుని మంట వేయమన్నారు. రెండు పూటలూ ధునికి ఏర్పాట్లు చేయడం అంటే పుల్లలు, పిడకలు వగైరా తెచ్చే వని జాల్చది అన్నారు. ధుని వెలిగించడం ఘగన్ వంతు. ధుని మంటని గట్టెక్కించడం బైరుల్ వంతు అని చెప్పారు. ధుని ఎంతసేపు వుంచాలో చెప్పలేదు, కానీ ఉదయం, సాయంత్రం రెండుపూటలూ ధుని వేయమన్నారు.

అక్షోబరు 14వ తేదీన పిలువు వెళ్లింది లీక్ గారికి.

‘బాబావారు దర్శనం ఇస్తామన్నారు రండి’ అని చెప్పారాయనకి.

వెంటనే వచ్చాడు.

వినమ్రంగా నమస్కరించాడు.

వంగి పాదాలని కళ్ళకి అద్దుకుంటుంటే బాబావారు అతని పీపుపై తలపెట్టారు. అలింగనం ఇవ్వలేదు.

ఎందుకనో, ఏమో?

ఆ మహారాఘ్యాన్ని ఆ రాత్రి ప్రసాదించారు.

ప్రేమాశ్రమం చూద్దువు గాని, రా అని వెంటపెట్టుకు వెళ్లారు.

పిల్లలు ధ్యానం చేస్తున్నారా సమయంలో.

ఆ దృశ్యం చూస్తుంటే లీక్ బుఱి గారికి ముఖ్యటేసింది.

ఈ చిన్న పిల్లలు ఎంత అద్భుతవంతులో, ఇప్పటినుంచే ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో వడ్డారు. నాలాగా మూడు పదులు దాటే పరకూ ఆగాల్చిన పని పీళ్ళకి లేదు. సాక్షాత్తూ సద్గురువే దగ్గర వుండి పీళ్ళకి ధ్యానం సేర్పుతున్నాడు అని సంబరవడ్డాడు.

మర్మాదు అక్షోబరు 15వ తేదీన బాబావారు లీక్ను కూడా మౌనం పాటించమన్నారు. హాయిగా వుండమన్నారు.

ఎది కావాలన్నా విష్ణుని అడుగు.

మొహమాట పడకు అన్నారు.

నీకే ఇబ్బందీ రాదిక్కడ అన్నారు.

నీ పట్టుదల దీక్ష నచ్చాయని చెప్పారు.

అటు పోట్లు లెక్కచేయలేదు నువ్వు. గతి తప్పలేదు. అందుకనే నువ్వు నాకు నచ్చావని బాబా చెప్పుంటే మన రష్యాన్ బుఱి గారు ఆనందంతో తేలి పోయారు.

నీ మనస్సుని గతంలో ఎన్నో సంగతులు తొలిచేశాయి.

వాటిని గుర్తుచేసుకోకు అని బాబావారు అతనికి హితవు చేప్పారు.

ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో ఒడిదుడుకులు లేకుండా చేస్తానని అభయం పలికారు.

రేపటి నుంచి మౌనం వహించమని ఆదేశించారు.

సహనంగా వుండమన్నారు. లీక్ గారు తలవూపాడు.

అలాగే బాబా, మీరు చెప్పినట్లే చేస్తాన్నాడు.

బోల్లంత సహనం నా సాత్తు.

మీ వరం దొరికే పరకూ సహనంగా ఎదురు చూస్తాను అని చెప్పాడు.

నాకు ఏది ఇవ్వాలో, ఎప్పుడు ఇవ్వాలో మీకే తెలుసు.

సరైన సమయం కావాలి. దైనికైనా అప్పటి పరకు వేచివుంటాను.

అయినా మీ పరప్రసాదానికి నేను అర్పుడిని కూడా కావాలి కదా అని ఈ విదేశీయుడు అంటుంటే ఔరా! అనిపించింది మండలి వారికి.

బాబా వారొక మాట చెప్పారతనికి.

రమ్మని పిలిస్తే తప్ప తమ దగ్గరకి రావడ్డన్నారు.

ఎప్పుడు పిలుస్తానో ఇదమిద్దంగా చెప్పలేన్నారు.

ఆ ఘుడియ కొరకు వేచి వుండమన్నారు.

ఆ ఘుడియ ఎంత ఆలస్యమైనా దిగులు పడవడ్డన్నారు.

పిలవకపోతే రావద్దు.

అంతే నేను ఎప్పుడూ నీతోనే వుంటాను.

నీ మనస్సులో నా మాట వినిపిస్తుంది అని బాబావారు లీక్ బుఱి గారికి విశదం చేశారు.

అలాగే బాబా!

మీ ఇచ్చకి దాసుడిని అని లీక్ గారు అన్నాడు.

సద్గురువులు ప్రత్యక్షంగా మాట్లాడక పోయినా వాళ్ళ పిలువు మాట గుండెలోతుల్లో వినిపిస్తాయి.

నాకు తెలుసీ సంగతి అన్నాడు.

ఇదే కదా ఆంతరంగిక మార్గం అంటే అనుకొన్నాడు.

అలా, ఆ ప్రకారంగా, లీక్ బుఱి యుగావతారునికి అంకితమయ్యాడు.

ఆంతరంగిక ప్రయాళం గురించి బాబావారు అక్షోబరు 16న వివరించారు.

గుండెలోతుల్లో బాబా వారి మాట వినిపించదం, బాబా పలకరించదమే కాదు.

బాబావారి మాట ప్రకారం నదుచుకోవడం కూడా అవసరమని పేర్కొన్నాడు.

ఎప్పటిలాగా, పిల్లలకి అర్థమయ్యేలా చెప్పాడు.

బాబావారి మాటలు వింటుంటే వూడ్, ఇంతేనా, ఇంత తేలికా ఆధ్యాత్మిక యూత్ర అనిపించింది వింటున్న పెద్దవాళ్ళకి.

ఇంతకి బాబావారు ఏమి చెప్పారు. ఎలా చెప్పారు. తెలుసుకోవాలని వుండా పాతకమహాయా అయితే శ్రద్ధగా వినండి.

కళ్ళకి గంతలు కట్టి మంజీల్ పరకూ వెళ్ళమంటే వెళ్ళగలరా? అని అడిగారు.

అలా నడిరోడ్డు మీద నదుస్తూ వెళ్లాలి.

ఆ రోడ్డు గతుకులమయం.

కొన్ని చోట్ల బాగా ఇరుకు కూడా.

ఏం చేస్తారు మీరు అని ప్రశ్నించారు.

నేను తోడు వున్నానుకోండి,

నా చేయి పట్టుకోమన్నాననుకోండి, అప్పుడు ఎలా ఉంటుంది.
ఊపిరి పీల్చుకోరూ! హమ్ముయ్య గండం గట్టికింది అనిపించదు.
నా కళ్ళకి గంతలు లేవ కదా.
నాకు అన్నీ కనిపిస్తున్నాయి.
ఇదిగో ఇలా ఇక్కడ అడుగులేయండి.
జాగ్రత్త, పడిపోతారు. గుంటలున్నాయి.
ప్రకృతి రండి అని నేను చెప్పుంటే మీ పని ఏమవుతుంది.
గతుకుల నేలపై కూడా ముందు వెనుకా చూడకుండా ధైర్యంగా ముందుకు కదుల్లారు.
అపునా! మరి, నా చేయి పట్టుకోండి అని చెప్పాక కూడా, మీరు నా చేయి గట్టిగా
పట్టుకోకపోతే నేనేమి చేయగలను చెప్పండి.
నేను చెప్పింది మీక బుర్ర కెక్కు.
బాబా చెప్పున్నాడు కదా అనుకొంటా గుట్టిగా అడుగులు వేస్తారు.
ఏ గుంటలోనో పడ్డారు. లేదా గతుకుల్లో పడితే కాలు బెఱుకుతుంది.
కాబట్టి నా చేయి పట్టుకోండి అంటే అర్థం ఏమిటి?
నేను చెప్పినట్లు చేయడం.
ఇదేగా మీక రోజూ నేను చెప్పంట.
నా మాట వినండి.
నా గురించే ఆలోచించండి.
మీక అంతా మంచి జరుగుతుంది.
ఇది మీకే తెలుస్తుంది చూస్తా వుండండి అని బాబావారు తెలియజేశారు.
కళ్ళకి కనబడదు ఆధ్యాత్మిక మార్గం.
ఇది చాలా కష్టమైనది.
ఓతేనేం నేనున్నాను కదా.
నా ఆంతరంగిక విశ్వ కార్యక్రమాన్ని మీ ద్వారా నేను నిర్వహిస్తున్నాను కదా.
అందువల్ల మీకు భగవణ్ణరం హాయిగా, సాఫీగా వుంటుంది.
మీ ప్రయాణంలో ఏ ఒడిదుడుకులు వుండవ అని అభయం పలికారు.

* * *

కాకాబారియా టోకా వచ్చాడు.
ఆత్మమం చుట్టూ కంచె వేయమని బాబావారు చెప్పారు.
వెంటనే ఆ పనికి హునుకొన్నాడతను.
బాబావారి కొలువులో చేరి తరించాలన్నది బారియా కోర్కె

కానీ ఆ అదృష్టం అతన్ని వరించాలంటే అందుకు అర్హుడు కావాలి కదా.
ఈవేళ చెప్పిన పని అతని భక్తి శ్రద్ధలు పరీక్షించడానికిట.
మరి పరీక్షలో అతడు ఉత్తర్వుడయ్యాడా లేదా!
ఈ సంగతి అప్పుడే చెప్పారా బాబా!
అందుకోనమూ తగిన సమయం కావాలి కదా.
బముశా అందుకనే నాలుగురోజులు వున్నాడో లేదో,
ఇంకా ఇక్కడ ఎందుకున్నావ్,
బొంబాయి వాపసు వెళ్లిపో అని బాబావారు తొందరపెట్టారు.
అంతే అతను బస్సు ఎక్కాడు తిరుగు ప్రయాణానికి.
ప్రేమాశ్రమం పిల్లల యోగ క్లేమాలని ఎవరు చూస్తున్నారో గుర్తుండా మీకు.
గుర్తున్న లేకపోయినా మరోసారి గుర్తుచేసుకుండాము.
ఈ బాధ్యతని బైదుల్, ఛగన్, జాల్లలపై బాబావారు పెట్టారు.
వాళ్ళు యథా శక్తి విధినిర్వహణ చేస్తున్నారు.
పిల్లలకి ఏమి పెదుతున్నారని బాబావారు అక్కోబరు 18వ తేదీ మధ్యహనం ప్రశ్నించారు.
విళ్ళు ధ్యానం చేస్తున్నారు కదా రోజూ.
కడుపు నిండా తినకపోయినా, తిన్నా కష్టమే.
పీకల వరకూ తిని, బ్రేవ్ మని త్రైన్యాక ధ్యానానికి కూర్చొంటే మనస్సు దేవుడిగౌ పైకి
మళ్ళదు. నిద్రకేసి జారుకుంటుంది. అందుకనే పిల్లలు ఏమి తింటే మంచిదో బాబావారు
మెపోరాశ్రమ పెద్దల త్రయానికి చెప్పారు. రోజూ ఉదయం అల్పాహారానికి చపాతీలు
పెట్టి టీ ఇవ్వండన్నారు. మధ్యహనం పప్పు అన్నం పెట్టుమన్నారు. రాత్రి భోజనానికి
చపాతీలు చాలు అన్నారు. టీ ఇమ్మున్నారు. వేడి వేడి టీకి నిద్ర దూరమౌతుందని
కామోసు ఈ సూచన చేశారు.
మరి చపాతీలు, అన్నంతో పాటు కూరలు వద్ద అని త్రయం అడిగారు.
వద్దన్నారు బాబా.
కూరలు ఎందువల్ల వద్ద అంటున్నారని వాళ్ళు అడగలేదు.
ఇదిగో ఈ కారణం వల్ల అని బాబావారు చెప్పలేదు.
విధేయతకి ఇదొక మరో ఉదాహరణ.
మెపోరాశ్రమానికి కొత్త టైం టేబుల్ని బాబా ప్రకటించారు.
ఈ నియమావళి ప్రకారం తెల్లవారు రుఖామున రెండు గంటలకే నిద్రలేవాలి.
వెంటనే మొహం కడుక్కొప్పాలి.
కాలకృత్యాలు తీర్చుకోవచ్చు వేడి వేడి టీ ఇస్తారు. అది ప్రాంగీగా వుండదు.
అయినా సరే హాయిగా టీ త్రాగాలి.

ఈ పనికి గంట కేటాయించాలి.
 అంటే మూడింటికల్ల ధ్యానానికి కూర్చోవాలి.
 మూడు గంటలు ధ్యానం చేయాలి.
 ఆరింటికి అల్సాహోరం.
 పెట్టింది వెంటనే తిఱాలి.
 అరగంటలో బయటవడాలి.
ఓ అరగంట విశ్రాంతి తీసుకొని, మళ్ళీ ధ్యానానికి కూర్చోవాలి.
 ఎనిమిది కొట్టేసరికి, ధ్యానం ఆపి, బాబా సన్నిధికి హజరుకావాలి.
 బాబావారు ఎనిమిది నుంచి తొమ్మిది వరకు హితవాక్యం చెప్పారు.
 అక్కడి నుంచి వస్తూనే మంచం ఎక్కి నిద్రపోవాలి.
 తొమ్మిది నుంచి పదిన్నర వరకు నిద్ర.
 పదిన్నర నుంచి గంటన్నర సేపు స్నానాదికాలకి కేటాయించారు.
 ఒకవేళ స్నానానికి ఏర్పాటు లేకపోతే,
 బాబావారు చెప్పిన పని చేయాలి.
 పిల్లలు నదిలోకి దిగి కేరింతలు కొడుతూ స్నానం చేసేవారు.
 ఈత రాదు.
 ఈత రాకుండా నీళ్ళలోకి దిగితే ప్రమాదం కదా.
 అందుకు పిల్లలకి ఈత నేర్చే పని అబ్బల్లాపై పడింది.
 ఈ బాధ్యతని స్వయంగా బాబావారే అప్పగించారా కుర్రాడికి.
 వాడిప్పుడిప్పుడే మన ప్రపంచంలోకి వస్తున్నాడు.
 బలం పుంజుకొంటున్నాడు.
 ఇది గమనించారో లేదో కాని
 బాబావారు అక్కోబరు 19న భోజనం చేయ మన్నారు.
 కేవలం ద్రవ వదార్థాలే తీసుకోమన్నారు.
 అబ్బల్లా సరేనన్నాడు.
 కొత్త దీక్ష పట్టడు. అయిదు రోజుల ఉపవాసం చేశాడు.
 ఇంకా మరికొన్ని రోజులు ఉపవాసం వుండేవాడేమో
 కాని బాబావారు ఇహ చాల్సె, ఉపవాస దీక్ష విరమించు అన్నారు.
 ఆ సాయంత్రం ఆరున్నరకి పిల్లలు బాబా చుట్టూ చేరారు.
 ఎప్పటిలా ఓ కొత్త సంగతిని ప్రభువు చెప్పున్నాడు.
 కొంతమంది బాబా మాటల్ని పట్టించుకోలేదు సరికదా కేరింతలు కొడుతున్నారు.
 వాళ్ళ ధోరణి బాబావారికి చిరాకు తెప్పించింది.

జేమ్స్ టైటస్ ఇంకా నవ్వుతూనే కనిపించాడు.
 ఏమయింది నీకు ఈవేళ అని బాబావారు నిలదీశారు.
 నాకేమీ కాలేదు బాబా భీవా చేప్పలు నవ్వు తెప్పిస్తున్నాయన్నాడు వాడు.
 చటు, బానాజీ కూడా పక పక నవ్వుతున్నారు.
 బాబావారికి చిరాకుగా వున్న సంగతే పట్టలేదు వాళ్ళకి.
 అందుకనే నాలుగు అక్కింతలు పడ్డాయి ఈ ఇద్దరిపైనా.
 వాళ్ళ పేరు చెప్పి మిగిలిన వాళ్ళకి చివాట్లు పడ్డాయి.
 కాలు ముదుచుకొనేటప్పుడు భోజనం చేస్తారా మీరు అని గదమాయించారు.
 అంతే అందరూ స్థబ్లలయ్యారు.
 మీరు హయిగా సరదాగా నవ్వుకోండి. తప్పులేదు.
 అది ఆటలాడేటప్పుడో మరెప్పుడో అయితే ఘరవాలేదు.
 నాకు అభ్యంతరం లేదు.
 ఐతే నేను మీ మంచి కోసం నాలుగు మాటలు చెప్పంటే అది నవ్వుల సమయం కాదు.
శర్ధగా వినాల్చిన సమయం అది అన్నారు.
 మరో సంగతి గుర్తు చేశారు.
 పిల్లల కోసం ఇతర పనులన్నింటినీ ప్రక్కన పెట్టారట.
 మండలివారిని సహాయం పట్టించుకోవటంలేదట.
 మరి అటువంటప్పుడు,
 పిల్లల దృష్టి బాబా హిత వాక్యంపై వుండాలి తప్ప, ఇంకెక్కడా కాదు. ఇదే మాటని బాబావారు పిల్లలకి చెప్పారు.
 తప్పు తెలిసిన మంచి బాలుడిలా అందరూ బుధ్సిగా సర్దుకు కూర్చోన్నారు.
 అప్పటి వరకు బాబావారి మొహంలో కనిపించిన చిరాకు మాయమైంది.
 ప్రసన్న వదనులయ్యారు.
 పిల్లలు హమ్మయ్య అని ఊపిరి హీల్చుకున్నారు.
 సరదా సరదా దసరా పండుగ అక్కోబరు 23న వచ్చింది.
 వస్తూ మంచి కబురు తెచ్చింది.
 ఏమిటి ఆ కబురు అంటారా పారక మహాశయా అయితే వినండి.
 ఈవేళ బాబావారు తమ 12 రోజుల ఏకాంతవాసాన్ని మగించారు.
 42 రోజులుగా చేస్తున్న ఉపవాస దీక్ష విరమించారు.
 ఉపవాస, ఏకాంత దీక్షలతో బాబావారు బాగా నీరనపడ్డారు.
 మూత్రంలో రక్తం కూడా పోతోంది.

రఘు కంగారు పడ్డాడు. డాక్టరుని పిలిపిస్తాన్నాడు.

భయపడకు అని దైర్యం చెప్పారు బాబా.

తమ ఉపవాస మహిమని వివరించారు.

నేను ఉపవాసం వుంటే, యావత్తు మానవాళి ఉపవాసం పాటించినట్టేనన్నారు.

అందరిలో వున్నది నేనే కదా అంటూ సృష్టి గీత రహస్యాన్ని మరోసారి చెప్పారు.

ఆ వేళ (అక్టోబరు 23వ తేదీన)

బాబావారు 15 మందిని ప్రేమాశ్రమం నుంచి మెపోరాశ్రమానికి పంపేశారు.

ఇహ 18 మంది మిగిలారు ప్రేమాశ్రమంలో.

వీరు ఆఘుమా ఆలీ, ఆలీ అక్టోబర్, బబన్, ఛబు, దత్తు, దొలక్, అస్సందియర్, హర్షాసజీ, జేమ్స్, జవాన్స్మర్ట్, ఖురా బక్కు, నానా, మారుతి, సాహు, సూర్యభాన్, తుకారామ్, వనంత్.

వీరి ఆనందానికి పట్టపగ్గాలు లేవు.

పతే, మెపోరాశ్రమానికి పంపబడ్డ వారికి మాత్రం దుఃఖం కట్టలు తెంచుకొంది. నేనేం పాపం చేశాను బాబా.

నాపై ఇంత నిర్ణయా నీకు అని పండిత్ బోరుమన్నాడు.

నాకింకో అవకాశం ఇయ్యు బాబా అని వేడుకొన్నాడు.

వీడి వయస్సు ఎనిమిదేళ్ళు.

నేను చిన్న పిల్లాడిని. నాపై నీకు ఇంత కారిస్యం దేనికి అని మొరపెట్టాడు.

దేవ దేవుడివి నువ్వు. పిల్లవాడిని నేను. నాపై దయ చూపించు. ఇంకో అవకాశం నాకియ్య అని ప్రాథేయపడ్డాడు.

అలనాటి ప్రశ్నాదుడి వేదన విని కదిలిన నరసింహానిలాగ,

ఇలనాటి ప్రేమాశ్రమ చిన్నారి అర్తనాదానికి అపర నరసింహాడు చలించాడు.

ప్రేమాశ్రమంలో పండిత్ని వుండనీయమన్నాడు.

లోభాజీ, భివా, చందర్, బానాజీ కరానీ లు కూడా మెపోరాశ్రమానికి వెళ్ళమని పట్టుపడ్డారు.

మేమేమి తప్పుచేశాము. మా కెందుకీ శిక్ష అన్నారు. మేము నిజంగా తప్పుచేస్తే, ఇక్కడి నుంచే వెళ్ళిపోతామని బెదిరించారు.

ఆ నలుగుర్చు బాబావారు లాలించారు.

ఎక్కడికి పోతారు.

నేను చెప్పినట్లు చేయండి.

మీకే ఇంధింది రాదని నచ్చచెప్పారు.

మెపోరాశ్రమంలోకి వెళ్ళటానికి ఒప్పించారు.

ఇది చూసిన ఘగన్ దేవ్, గెనూలకి భయం పట్టుకుంది.

మా గోడు కూడా బాబావారు వినరనిపించింది.

అంతే మండలివారిని ఆశ్యించారు.

మా తరఫున మీరైనా చెప్పండి అన్నారు.

మమ్మల్ని క్షమించమని బాబావారికి చెప్పమన్నారు.

ఎక్కడైనా రాయబారం చెల్లుతుందేమో కానీ, సాక్షాత్తు దేవ దేముడి దగ్గర మాత్రం కాదు.

సాయంత్రం నాలుగు అవుతుంటే వీరిద్దర్నీ బాబావారే స్వయంగా పిలిచారు.

అంటే దివ్యపతారుడు ఘగన్ దేవ్, గెనూలకి మరో అవకాశం కల్పించాడన్న మాట.

ఇద్దరి తరఫున ఘగన్ క్షమాభిక్షనర్దించాడు.

మనస్సాల్రిగా చేస్తున్న నేను బాబా.

మా తప్పులు క్షమించు. జీవితాంతం, ఊపిరి పున్నంత వరకు నీ పాదసేవకే అంకితమవుతాము.

మా మాట నమ్ము బాబా అంటూ ఏడుపు ఆపుకోలేకపోయారు.

భోరు మంటూనే మనస్సులో మాట మళ్ళీ మళ్ళీ చెప్పారు.

పరంధాముడి మనస్సు కరిగింది.

వాళ్ళాదర్నీ క్షమించారు. ప్రేమాశ్రమంలోనే వుండండి అన్నారు.

ఆ చిన్నారుల ఆనందాన్ని మాటల్లో చెప్పలేము.

అప్పటి వరకు కళ్ళ నీళ్ళతో దేవ దేవుని పాదాలక్షిపేకం చేస్తున్నవారు కాస్తా సంతోషంతో గెంతులు వేశారు.

మళ్ళీ నీకు ఎప్పుడు కోపం తెప్పించమన్నారు.

నీమాట జవదాటమన్నారు.

నీ సేవలోనే చరితార్థాలమవుతామన్నారు.

ఇలా ఆవేళ ముందుగా 15 మంది అనుకొన్నా 12 మంది మాత్రమే ప్రేమాశ్రమం నుంచి కదిలారు.

మెపోరాశ్రమంలో అడుగుపెట్టారు.

ఒక్కటే ఏడుపు. ఏడ్చి ఏడ్చి పిచ్చివాళ్ళలా అయ్యారు.

హరి అయితే, ఎడబాటు తట్టుకోలేనంటూ రుమాలుతో గొంతుక బిగించుకోబోయాడు.

పొర్చార్, బస్సీ, జంపెడ్ గుస్తాద్, జంపెడ్ నామ్దార్లు చేసిన గొడవ ఇంతా అంతా కాదు. మాకెందుకీ శిక్ష అని గుండెలు బద్దలుకొట్టుకున్నారు. ఇలా అయితే లాభం లేదని, ఆ నలుగురినీ విడిగా వుంచమని బాబావారు ఆదేశించారు. టోకా ఆశ్రమంలోనే ‘మెపోరాబాద్’ అన్న విభాగం ఒకటి వుంది. అక్కడికి తీసుకువెళ్ళండి అని బాబావారు

చెప్పారు.

రఘునాథ్‌కి మరో రకం శిక్ష వేశారు.

'తెల్లవారు రుహమున నాల్గింటికి' నిదర్లే. ధ్యానం చేయి రోజూ' అని బాబావారు అతనికి చెప్పారు.

'మహా ప్రసాదం' అన్నాడా చిన్నారి.

పిల్లలు అందరికీ అంటే, మెపోరాశ్రమానికి పంపబడుతున్న 12 మందికి, బాబావారు భాధపడవద్దని మరోసారి చెప్పారు.

నేనే వని చేసినా మీ మంచికే కదా అన్నారు.

తను వాడే వస్తువులని వాళ్ళకి తీపి గుర్తుగా ఇచ్చారు.

తమ ఫోలోలు, రుమాలు, వాడిన సీసాలు, గ్లాసులు, గిన్నెలు ఇచ్చి, ఈ కానుక దాచుకోండి అని చెప్పారు.

మహాదానంద పడ్డారు.

పిల్లలు అంత ఏదుపులోనూ మహా ప్రసాదమని కళ్ళకి అద్దుకొన్నారు.

బాబావారి కానుకని జీవితాంతం పదిలంగా దాచుకొన్నారు.

ఈ సంఘటన సమయానికి అజ్ఞోబా, అద్దపేర్ ఇరానీ ఇళ్ళకి వెళ్లిపోయారు. వీళ్ళలాగే చాలామంది మహగాళ్ళు ఇంటిదారి పట్టారు. మున్మందు రాబోయే సంఘటనలకి వీరి ప్రస్తుతం సంకేతమనిపించింది.

అక్టోబరు 24వ తేదీన బాబావారు ప్రేమాశ్రమం పిల్లల్ని కొండర్చి హాపీవాలీకి పంపారు.

ఆళ్ళ వెంట భగ్నే, బైదుల్, కరీమ్ కదిలారు. సాయంకాలం ఐదింటికి వీరంతా బయలుదేరారు. మర్మాదు తెల్లవారు రుహమున మూడున్నరకి బాబావారు అక్కడికి చేరారు. నిన్ను విడిచి వుండలేమయా అని పిల్లలు అంటే, మిమ్మిఫీడి వుండలేనురా అని ఘరందాముడు అంటున్నదనిపించింది మండలివారికి.

బాబావెంట, అబ్బుల్లా, జాల్, పెస్రూ రాజూరామ్, అలీ అక్బర్, ఆఘుమా అలీ, కళింగర్, బబన్, జవాన్ మర్క్ హాపీ వ్యాలీకి వచ్చారు. ఐదున్నరకి బాబావారే స్వయంగా టీ చేసి, అందరికీ ఇచ్చారు.

పిల్లలు తలోచేయి వేస్తుంటే, బజ్జెలు వేసి, వేడి వేడికి పెట్టారందరికి.

ఇంతలో సరోవ్ర వచ్చారు. చపాతీలు తెచ్చారు.

ఘుమ ఘుమ లాడే కూర కూడా తీసుకువచ్చాడు.

పిల్లలు పెద్దలు అందరూ చపాతీల అల్పాపోరం కానిచ్చారు.

మధ్యాహ్నం రుస్తుం తమ్ముడు ఆదీ వచ్చాడు.

బాబావారిని కారులో ప్రికారుకి తీసుకువెళ్ళాడు.

అరగంటనేపు జరిగింది కారులో ప్రికారు.

రాత్రి భోజనాలయాక పిల్లలకి బాబావారోక మాటచెప్పారు.

నేను చెప్పిన ప్రకారం చేయండి.

నా మాట ప్రకారం నడవండి.

శక్తివంచన లేకుండా ప్రయత్నించండి చాలు.

ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో ముందుకు నడిపిస్తాను మిమ్మల్ని అని చెప్పారు.

తప్పుచేస్తే క్రుంగిపోవద్దు.

అయ్యా, ఇప్పుడు ఎలాగ అని వణికిపోవద్దు.

తప్పులని పట్టించుకోను. ఒకసారి కాదు. రెండుసార్లు కాదు. పది లక్షల సార్లయినా సరే మిమ్మల్ని నేను క్షమింస్తాను. కాబట్టి మీరు నా దగ్గర భయపడకండి. ధైర్యంగా వుండండి. నాకు విధేయులై వుండండి అని విధేయత పారాన్ని మరోకసారి చెప్పారు బాబావారు.

ఈ మధ్య తరచుగా బాబావారు విధేయత గురించి మాట్లాడుతున్నారు.

తమ మాట జవదాటకూడదని పదే పదే హెచ్చరిస్తున్నారు.

కారణంలేకుండా బాబావారేపని చేయరు.

అనవసరంగా ఏమాటా బాబా అనరు.

కాబట్టి పారకమహాశయా,

ఇప్పుడు, ఇక్కడ హపీ వ్యాలీ విహార సమయంలో బాబావారు విధేయత ప్రస్తావన ఎందుకు చెప్పున్నారు?

బహుశా, పిల్లలకి ఆధ్యాత్మికోన్నతి సమయం దగ్గరపడి వుండాలి.

అందుకనే ఈ హెచ్చరిక కావచ్చు.

ఆనాడు బాబావారు చెప్పిన మరికొన్ని సంగతులు ఇచ్చిన సంకేతం ఇదే.

అమ్మ మనస్సు వెన్ను.

పిల్లల్ని లాలిస్తుంది, అలరిస్తుంది.

అవసరమేస్తే కోపడుతుంది.

కేకలేస్తుంది.

రెండు దెబ్బలు వేసి అయినా పిల్లాడిని దారిలోకి తెస్తుంది.

అలానే బాబావారు కూడా.

ఈ మాటని స్వయంగా బాబావారే చెప్పారు పిల్లలకి.

అమ్మని చూస్తే ఎవరైనా భయపడతారా? భయపడరు కదా.

అలానే తమని చూసినా పిల్లలు భయపడకూడదన్నారు.

'నేను అమ్మని.

అసలు మీకే కాదు ఈ యావత్తు సృష్టికీ నేనే తల్లిని.

మీరంటే నాకు మరీ ఇష్టం' అని చెప్పారు.

మిమ్మల్ని మెహరాశ్రమానికి పంపనని స్వష్టంచేశారు.

కొంతమందిని మెహరాశ్రమానికి పంపేశాను.

అయితే మీకా ప్రమాదం లేదు.

మిమ్మల్ని మెహరాశ్రమానికి పంపన భయపడకండి అని వాళ్ళ మనస్సులో భయం పోగొట్టారు.

'ఒకవేళ అదిలించినా అదిరి పోకూడదు.

నేను మీ అమ్మని కదా.

మీ మేలే కదా నేను కోరుకొనేది' అన్న గట్టి నమ్మకం కల్గించడానికి బాబావారొక ఉదాహరణ చెప్పారు.

పిల్లలతో మాట్లాడేటప్పుడు ఇటువంటి ఉదాహరణలైన్నింటినో ఇస్తుంటారు బాబా.

పరమాత్మ సాన్నిధ్యంలోనే తరించాలన్న తపన వున్న ప్రేమాశ్రమపు గోపికలు చిన్న పిల్లలు.

ఎది చెప్పినా వాళ్ళ మనస్సుకి హత్తుకొనేలా చెప్పాలి కదా.

ఇంతకీ ఆవాళ్ళ ఉదాహరణ ఏమిటీ?

అదొక అల్లరి పిల్లలడి ఆకతాయి కథ.

అడుతూ ఆడుతూ ఓ కుర్రాడు నోట్లో రాయి కుక్కుకొన్నాడు.

తల్లి చూసింది.

గాభరాపడింది.

చూస్తూ ఊరుకొంటుందా!

అమ్మ కదా.

వాడ్క వేళ రాయిని ట్రైంగెస్టే?

ఇంకేపైనా వుండా అందుకనే పిల్లాడిని ప్రేమగా దగ్గరకి తీసుకొంది.

లాలించింది.

సయానా భయానా చెప్పింది.

రాయిని ఉమ్మేయురా నాయానా అంది.

అభ్యే!

వాడు వింటే కదా!

విసుక్కొంది.

కొడ్దూరా భడవా అంది.

అయినా వాడు నోరు తెరవ లేదు.

వెంటనే పిర్క మీద రెండు వేసింది.

అంతే వాడు బేరుమన్నాడు.

రాయికాస్తా క్రిందపడింది.

జీది కథ.

ఈ కథలో లాగానే,

తాము కూడా పిల్లల మంచిని కోరే అమ్మనేనని బాబావారు చెప్పారు.

నేను మీకి కాదు ఈ యావత్తు ప్రపంచంలోని అందరికి అమ్మని.

అయితే మీరంటే నాకు బాగా ఇష్టమన్నారు.

'మరి మీకు నేను అమ్మని.

మీరంటే నాకు ఇష్టం కాబట్టి మీరు నా దగ్గర భయపడతారా!

భయపడాల్సిన అవసరమందా అని ప్రత్యేంచారు.

భయపడకండి ఎప్పుడూ అని స్వష్టం చేశారు.

చెప్పిన ప్రకారం చేయండి.

మిమ్మల్ని ముందుకు నడిపిస్తానన్నారు.

బాబావారి ఉవాచతో పిల్లలో కొత్త ఉత్సాహం వచ్చింది.

మళ్ళీ మనిషి కూడా మెహరాశ్రమానికి పంపేస్తారేమానన్న భయం దూరమైంది.

బాబావారు చాక్కెట్లు ఇచ్చారు.

అది చూస్తేనే నోరూరింది పిల్లలకి.

చాక్కెట్లు తిని ఎన్నిరోజులయిందోమరి.

అయినా ఇంతటి ఆనంద సమయంలో నోటిలో తీపి పడటం అదీ దేవదేవుని హస్తాల మీదుగా దొరకటం అంతా పూర్వజన్మ సుకృతం మన గోపికలకి.

అందరికి దొరుకుతుందా అటువంటి అదృష్టం.

ఇంతకీ హృషీ వ్యాలీకి చాక్కెట్లు ఎవరు తెచ్చారు?

ఆదీ పట్టుకు వచ్చాడు.

ఇది మీకు సరదా సమయం అన్నారు బాబా.

ఇక్కడ వున్న నాలుగు రోజులూ ధ్యానం చేయనక్కరేదన్నారు.

ఇది ఇంకో ఆటవిదుపు పిల్లలకి.

నేను మీతో వుంటాను సరదాగా. ఈ లోయలో రోజూ తిరుగుదామన్నారు. అన్నట్లు మూడు రోజులు బాబావారు పిల్లలు లోయలో చాలా చోట్లకి వెళ్ళారు.

అటలు ఆడారు. కాలక్షేపానికి గ్రామఫోను పాటలు పెడితే ఆ పాటల అర్ధాన్ని బాబావారు వివరించేవారు. అలా ఐదురోజులు ఐదు క్షణల్లు గడిచాయి హృషీ వ్యాలీలో. అక్కెబరు 28వ తేదీ సాయంత్రం అందరూ టోకా తిరిగివచ్చారు.

23వ పావగడ వార్షికోత్సవం

శ్రీరామ నవమి సందర్భంగా 2012 ఏప్రిల్ ఒకటో తేదీన కర్ణాటక రాష్ట్రంలో గల పావగడ బాబా సెంటర్ 23వ వార్షికోత్సవాన్ని ఘనంగా జరుపుకున్నట్లు బాబా ప్రేమికులు శ్రీ నాగభూషణం ఒక ప్రకటనలో తెలిపారు.

నరసన్నపేట బాబా సెంటర్ వార్షికోత్సవం

శ్రీకాకుళం జిల్లా నరసన్నపేట బాబా సెంటర్ 4వ వార్షికోత్సవం 29.04.2012 ఉదయం 7 నుండి మధ్యాహ్నం 2 వరకు నిర్వహించినట్లు ఒక ప్రకటనలో తెలిపారు.

కామారెడ్డి బాబా సెంటర్ వార్షికోత్సవం

కామారెడ్డి సెంటర్ 19వ వార్షికోత్సవాన్ని 2012 మే 1న ఉదయం 7 నుండి మధ్యాహ్నం 2 వరకు జరిపినట్లు శ్రీ యం. అంజయ్ ఒక ప్రకటనలో తెలిపారు.

శ్రీమతి దుర్గాకుమారి బాబాలో ఐక్యం

శ్రీమతి దుర్గాకుమారి, హైదరాబాద్ గురువారం, మే 10వ తేదీ తెల్లవారురూమున 5 గంటలకు బాబాలో లీనమయ్యారు.

ప్రభుత్వ డిగ్రీ కళాశాలలో ప్రిన్స్ పాల్గొ చేసి పదవీ విరమణ చేసిన దుర్గాకుమారి బాబా సాహిత్యాన్ని ముఖ్యంగా మెహర్బాబా ప్రవచనాలు, భగవద్వచనం గ్రంథాలును క్షుణ్ణంగా అధ్యయనం చేశారు.

అమె గోప్య వక్తగా, బాబా సందేశాలను తు.చ తప్పక ఆచరించే బాబా ప్రేమికురాలుగా స్థానికులందరికి అమె సుపరిచితురాలు.

కదిరి

బాబా ప్రేమికులు శ్రీ నామా చక్రపాణి, కదిరి సెంటర్ బాబాలో ఐక్యమయ్యారని స్థానిక ప్రేమికులు తెలిపారు.

చదవండి..చదివించండి

మెహర్బాబా పత్రిక చదవండి..చదివించండి.

మీ బంధు మిత్రులందరికి పత్రికను అండజేయండి.

చిన్న గ్రామం

గుడ్డలూరులో నూతన బాబా సెంటర్

మాన వార్షికోత్సవానికి 100 మంది సన్నిధం

నెల్లూరు జిల్లా, కావలికి సమీపంలోని గుడ్డలూరు గ్రామంలో మే 12, శనివారం, పెద్ద ఎత్తున బాబా సహవాన్ నిర్వహించినట్లు స్థానిక బాబా ప్రేమికులు శ్రీ బ్రహ్మరెడ్డి, శ్రీ కోటీశ్వరరావు, తెలిపారు. స్థానికంగా నూతన బాబా సెంటర్ను ఆనాడు ప్రారంభించామని శ్రీ రెడ్డి తెలిపారు.

ఈ కార్యక్రమానికి శ్రీ సింహచలం, శ్రీమతి గిరిజారాణి, అలాగే హైదరాబాద్ నుండి శ్రీ పండుగ రమణ ప్రత్యేక ఆహ్వానితులుగా హజరయ్యారు. శ్రీ సింహచలం, శ్రీమతి గిరిజా రాణి అవతార్ మెహర్బాబా అవతార తత్త్వం, బాబా సందేశాలపై ప్రసంగించగా, శ్రీ పండుగ రమణ తన పాటలు, భజన కీర్తనలతో కార్యక్రమాన్ని చక్కగా రక్కి కట్టించారని తెలిపారు.

కావలి పట్టణానికి సమీపంలో గల గుడ్డలూరు చిన్న గ్రామంలో క్రొత్తగా అవతారుని నామ జపంతో గడుపటమే కాదు, స్థానిక గ్రామస్థులందరూ మెహరాబాదీలోని మెహరుని దర్శనం కోసం తప్పతపూలుడుతున్నారని బ్రహ్మరెడ్డి - కోటీశ్వరరావులు తెలిపారు. ఈ గ్రామం నుండి జూలై 10 మాన వార్షికోత్సవ సందర్భంగా 100 మంది బాబా ప్రేమికులు మెహరాబాదీకు విచ్చేసేందుకు సన్నిధులయ్యారని, ఇందుకోసం రాసూపోనూ రైలు రిజర్వేషన్లు కూడా చేయించారని తెలిపారు.

విజయనగరం-నూతన కార్యవర్గం

గా. అధ్యక్షులు - శ్రీ సిహెచ్. అఫోరపతి,

అధ్యక్షులు - శ్రీమతి సబ్బిసెట్టి అనసూయమ్మ,

వైస్ ప్రెసిడెంట్: శ్రీమతి కె. సూర్యకుమారి, శ్రీ పి. రాజేశ్వరరావు,

సెక్రెటరీ: శ్రీ ఎన్. మెహర్ శ్రీను,

జాయింట్ సెక్రెటరీ: శ్రీమతి ఎన్.వి. విజయలక్ష్మి, టి.పి.పెచ్. బాలాజి రావు, త్రైజరీ: శ్రీమతి పి. కస్తూరి మరియు 14 మంది కార్య నిర్వాహక సభ్యులు ఎన్నికయినట్లు శ్రీ కొల్చి రామారావు ఒక ప్రకటనలో తెలిపారు.

ప్రభుస్తుతి

ప్రభుస్తుతి

ఓ పర్వద్రిగార్,
సర్వపోషక! సర్వ రక్కకా!
నీవు ఆదియును
అంతమును లేని వాడవు,
అద్యయుడవు,
నిరుపమానుడవు,
నీ ప్రమాణమెవ్వరును
ఎరుంగనేరరు
నీవు వర్షము,
నామము,
రూపము,
గుణములు లేని వాడవు.
నీవు అపరిమితుడవు
గంభీరుడవు,
ఊహకారీతీతుడవు,
భావనాతీతుడవు,
శాశ్వతుడవు
నాశము లేని వాడవు.
నీవు అవిభాజ్యుడవు,
దివ్యచక్కపులతో గాని
నిన్నెవరును చూడజాలరు
నీవు ఎల్లప్పుడు నుంటివి,
నీవు ఎల్లప్పుడు నున్నావు
నీవు ఎల్లప్పుడు నుందువు
నీవు అంతటను గలవు,
నీవు అన్నింట నున్నావు.

మరి నీవు అంతటికి

అన్నింటికి

ఆవలనుందువు.

నీవు ఆకాశమును గలవు

పొతాళమున గలవు

నీవు వ్యక్తుడవు

అవ్యక్తుడవు,

అన్ని భూమికలందున్నావు,

అన్ని భూమికల కతీతుడవు.

నీవు మూడు

లోకాలలోనున్నావు

ముల్లోకాల కావలగూడ నున్నావు.

నీవు అగోచరుడవు,

స్వతంత్రుడవు.

నీవు స్వప్తికర్తవు,

ప్రభువులకు ప్రభుడవు,

అందరి మనస్సులను

హృదయములను

ఎరిగిన వాడవు,

నీవు సర్వశక్తిమంతుడవు,

సర్వవ్యాపివి,

నీవే అనంతజ్ఞము,

అనంత శక్తియు,

అనంత అనందమును.

నీవు జ్ఞానసాగరుడవు,

సర్వజ్ఞుడవు,

అనంత జ్ఞానివి,
త్రికాల వేదివి,
జ్ఞానమే నీవు,
నీవు సర్వదయాఖుడవు,
నిత్య శుభంకరుడవు,
నీవు ఆత్మలక్షేలు నాత్మవు
అనంతగుణ విశిష్టుడవు,
నీవు సత్య, జ్ఞాన
అనందముల
త్రిమార్గివి,
నీవే సత్యమునకు
మూలము,
ప్రేమ మహసాగరుడవు,
నీవు పురాణ పురుషుడవు,
సర్వోత్తముడవు,
నీవు ప్రభుడవు,
పరమేశ్వరుడవు,
నీవు పరుడవు,
పరాపురుడవు,
నీవు పర్బిహ్యావు,
అల్లాహ్,
జులాహీ,
యజ్ఞదాన్,
అహలరమజ్ దా,
ప్రియతముడైన
భగవంతుడవు,
నీవు 'తజజీ' అనబడు
ఏకైక పూజ్యుడవు.

పశ్చాత్మాప ప్రార్థన

ఓం

పరబ్రహ్మ - పరమాత్మ

యూ - యూజీదాన్

లా ఇలాహ్ ఇల్లిల్లాహ్

ఓ గాం ధాదర్ ఇన్ హెవెన్

పరమ దయానిదివగు ఓ ఈశ్వరా!

మా పాపములన్నిటికిని

మేము పశ్చాత్మాప పదుచున్నాము

అసత్యము, అధర్మము,

అపవిత్రమును అగు

మా ప్రతి తలంపునకును,

పశ్చాత్మాప పదుచున్నాము.

పలికి యుండరాని పలికిన

ప్రతి మాటకును,

చేసి యుండరాని చేసిన

ప్రతి చేతకును,

మేము పశ్చాత్మాప పదుచున్నాము.

సాప్రదముచే ప్రేరేపింపబడిన

ప్రతి పనికిని, ప్రతి మాటకును

ప్రతి తలంపునకు,

ద్వేషముచే ప్రేరేపింపబడిన

ప్రతి పనికిని,

ప్రతి మాటకును

ప్రతి తలంపునకును,

మేము పశ్చాత్మాప పదుచున్నాము.

ఇంకనూ ముఖ్యంగా,

కామముతో కూడిన

మా ప్రతి తలంపునకును

కామ ప్రేరితమగు

మా ప్రతి చేతకును

పలికిన ప్రతి అస్యతమునకును,

సమస్త కపటవర్తనమునకును,

ఆండి తప్పిన

ప్రతి వాగ్దానమునకును,

సమస్త పరనిందలకు,

పరోక్ష నిందలకు,

మేము పశ్చాత్మాప పదుచున్నాము.

ఇంకనూ, ముఖ్యముగా కూడా,

పరులకు నాశన మొనగూర్చునట్టి

మేము చేసిన ప్రతి పనికిని,

ఇతరులకు బాధ కలుగజేసినట్లు

మేమాడిన ప్రతి మాటకును,

చేసిన ప్రతి చేతకును,

ఇతరులకు బాధ కలుగవలెనని

మేము కోరిన ప్రతి కోర్కెకును,

మిక్కిలి పశ్చాత్మాప పదుచున్నాము.

నీ యొక్క ఆపార దయతో ఓ ఈశ్వరా!

మేము చేసిన

ఈ పాపములన్నిటిని

క్షమింప వేదుకొనుచున్నాము.

తలపులలో కాని, మాటలలో కాని

చేతలలో కాని

నీ ఇచ్చానుసారము నడుచుకొన జాలక

నిరంతరము విఫలులమగుచున్న

మమ్ములనందరిని క్షమింప

వేదుకొనుచున్నాము.

మండలి ప్రార్థన

ప్రియ దైవమా!

నిన్ను అధికాధికముగా ప్రేమించునట్లును, ఇంకను అధికముగా నీతో ఐక్యమగునంతటి అర్థగల వారమగునంతవరకును నిన్నింకను అధికముగ ప్రేమించునట్లల మాకందరకు సహయము చేయుము.

మరియు చిట్టచివరి వరకు బాధా కొంగును దృఢముగా వట్టుకొని ఉండుటకై మాకందరకు సహయము చేయుము.